

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

30 januari 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 35/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 35/02	Mål C-141/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Kiel mot Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4.4 andra stycket – Skattskyldiga personer – Möjlighet för medlemsstaterna att anse att enheter som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band ("mervärdesskattegrupp") utgör en enda skattskyldig person – Nationell lagstiftning genom vilken gruppens dominerande enhet anses vara en enda skattskyldig person – Begreppet "nära finansiella band" – Krav på att den dominerande enheten ska inneha en majoritet av rösterna utöver en majoritetsandel – Föreligger inte – Bedömning av en ekonomisk enhets självständighet mot bakgrund av standardiserade kriterier – Räckvidd)	2
2023/C 35/03	Mål C-269/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt T mot S (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4.4 andra stycket – Skattskyldiga personer – Möjlighet för medlemsstaterna att anse att personer som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band ("mervärdesskattegrupp") utgör en enda skattskyldig person – Nationell lagstiftning genom vilken gruppens dominerande enhet anses vara en enda skattskyldig person – Gruppens interna transaktioner – Artikel 6.2 b – Tillhandahållande av tjänster utan vederlag – Begreppet "för andra ändamål än för rörelsen")	3

2023/C 35/04	Mål C-460/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – TU, RE mot Google LLC (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Direktiv 95/46/EG – Artikel 12 b – Artikel 14 första stycket a – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 17.3 a – Leverantör av en sökmotor på internet – Sökning på en persons namn – I förteckningen över sökresultat visas en länk som leder till artiklar med uppgifter som påstås vara felaktiga – I förteckningen över resultatet av en bildsökning visas, i form av miniatyrbilder (thumbnails), fotografier som illustrerar dessa artiklar – Begäran om borttagande som riktas till sökmotorleverantören – Avvägning mellan grundläggande rättigheter – Artiklarna 7, 8, 11 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Sökmotorleverantörens skyldigheter och ansvar vid handläggningen av en begäran om borttagande – Bevisbörd för den som framställer en sådan begäran)	4
2023/C 35/05	Mål C-653/20 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 december 2022 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Guillaume Vincenti (Överklagande – Personal mål – Tjänstemän – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 45.1 – Befordran – Beslut att inte befordra en tjänsteman – Artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten att bli hörd – Motiveringskyldighet)	5
2023/C 35/06	Mål C-694/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD och JU mot Vlaamse Regering (Begäran om förhandsavgörande – Administrativt samarbete på beskattningsområdet – Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang – Direktiv 2011/16/EU i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2018/822 – Artikel 8ab.5 – Giltighet – Advokaters tystnadsplikt – Undantag från rapporteringsskyldigheten för förmedlande advokater som är bundna av tystnadsplikt – Skyldighet för sådana förmedlande advokater att underrätta andra förmedlare som inte är deras klienter om deras rapporteringsskyldighet – Artiklarna 7 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	6
2023/C 35/07	Mål C-180/21: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulgarien) – VS mot Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artiklarna 2, 4 och 6 – Tillämpligheten av förordning 2016/679 – Begreppet ”berättigat intresse” – Begreppet ”uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning” – Direktiv (EU) 2016/680 – Artiklarna 1, 3, 4, 6 och 9 – Laglig behandling av personuppgifter som har samlats in i samband med en brottsutredning – Senare behandling av ett brottsoffers personuppgifter för att kunna väcka åtal mot brottsoffret – Begreppet ”annat ändamål än det för vilket uppgifterna samlats in” – Uppgifter som åklagarmyndigheten i en medlemsstat använder sig av för sitt försvar i samband med en skadeståndstalan mot staten)	6
2023/C 35/08	Mål C-247/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Luxury Trust Automobil GmbH mot Finanzamt Österreich (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 42 a – Artikel 197.1 c – Artikel 226.11a – Artikel 141 – Undantag från skatteplikt – Treparsersaktion – Utseende av den slutliga mottagaren av en leverans som betalningsskyldig för mervärdesskatten – Fakturor – Angivelsen ”Omvänd betalningsskyldighet” – Obligatorisk – Underlåtenhet att ange denne uppgift på en faktura – Retroaktiv korrigerings av fakturan)	8
2023/C 35/09	Mål C-348/21: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sofijski gradski sad – Bulgarien) – Brottmålet mot HYA, IP, DD, ZI, SS (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv (EU) 2016/343 – Förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden – Artikel 8.1 – Rätten för en tilltalad att närvara vid sin egen rättegång – Artikel 47 andra stycket och artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar – Förhör med vittnen som åberopas emot den tilltalade under förundersökningen i ett brottmål utan att den tilltalade och dennes advokat är närvarande – Omöjligt att under domstolsförfarandet i målet förhöra de vittnen som åberopas emot den tilltalade – Nationell lagstiftning, enligt vilken en brottmålsdomstol får grunda sitt avgörande på vittnesmål som dessa vittnen lämnat i ett tidigare skede)	9

2023/C 35/10	Mål C-370/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht München I – Tyskland) – DOMUS-Software-AG mot Marc Braschoß Immobilien GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/7/EU – Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner – Ersättning för borgenärens indrivningskostnader vid sen betalning av gäldenären – Artikel 6 – Fast minsta belopp om 40 euro – Flera sena betalningar av ersättning för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster av periodisk karaktär vilka följer av ett och samma avtal)	9
2023/C 35/11	Mål C-378/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzgericht – Österrike) – P GmbH mot Finanzamt Österreich (Begäran om förhandsavgörande – Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 203 – Justering av mervärdesskattedeklarationen – Tjänstemottagare som inte kan göra gällande någon rätt till avdrag – Risk för skattebortfall föreligger inte)	10
2023/C 35/12	Mål C-409/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – DELID EOOD mot Izpалnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie" (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam jordbrukspolitik (GJP) – Finansiering av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) – Förordning (EU) nr 1305/2013 – Investeringsstöd – Nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av stöd är underkastat kravet att sökanden ger in ett registreringsbevis för en uppfödninganläggning i dennes namn och visar att produktionen från sökandens jordbruksföretag motsvarar minst 8 000 euro den dag då ansökan ges in)	11
2023/C 35/13	Mål C-419/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polen) – X sp. z o.o., sp. k. mot Z (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/7/EU – Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner – Artikel 2 led 1 – Begreppet handelstransaktioner – Ersättning för borgenärens indrivningskostnader vid gäldenärens sena betalning – Artikel 6 – Fast belopp på minst 40 euro – Dröjsmål med flera betalningar som ersättning för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som utförts i enlighet med ett och samma avtal)	12
2023/C 35/14	Mål C-512/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Aquila Part Prod Com S.A mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 168 – Rätt till avdrag för mervärdesskatt – Principerna om skatteneutralitet, effektivitet och proportionalitet – Bedrägeri – Bevis – Den beskattningsbara personens omsorgsplikt – Beaktande av ett åsidosättande av de skyldigheter som följer av nationella bestämmelser och av unionsrätten om livsmedelssäkerhet – Fullmakt som den beskattningsbara personen ger en tredje part att utföra beskattade transaktioner – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 – Rätt till rättvis rättegång)	12
2023/C 35/15	Mål C-564/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – BU mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande – Grundläggande rättigheter – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Asylpolitik – Direktiv 2013/32/EU – Artiklarna 11.1, 23.1, 46.1 och 46.3 – Tillgång till information i sökandens akt – Samtliga uppgifter i akten – Metadata – Materialet i akten lämnas ut i form av individuella, ostrukturerade, elektroniska filer – Skriftlig information – Digital kopia av beslutet som skrivits under för hand – Elektronisk dokumenthantering utan arkivering av pappersakt)	14
2023/C 35/16	Mål C-595/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Tyskland) – LSI – Germany GmbH mot Freistaat Bayern (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna – Förordning (EU) nr 1169/2011 – Artikel 17 och punkt 4 i del A i bilaga VI – "Livsmedlets beteckning" – "Produktens beteckning" – Obligatoriska uppgifter på ett livsmedels etikett – Beståndsdel eller ingrediens som används för att helt eller delvis ersätta den beståndsdel eller ingrediens som konsumenten förväntar sig ska ingå eftersom den normalt används eller ingår i ett livsmedel)	15

2023/C 35/17	Mål C-600/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – QE mot Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Artikel 3.1 – Artikel 4 – Kriterier för bedömning av huruvida ett villkor är oskäligt – Avtalsvillkor gällande uppsägning i förtid av ett låneavtal – Avtalsenligt undantag från kravet på formell underrättelse)	16
2023/C 35/18	Mål C-625/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – VB mot GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Avtal som rättsstridigt sägs upp av konsumenten – Ett villkor som förklarats vara oskäligt reglerar näringsidkarens rätt till ersättning för skada – Kompletterande tillämpning av nationell rätt)	17
2023/C 35/19	Mål C-731/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – GV mot Caisse nationale d'assurance pension (Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Artikel 45 FEUF – Arbetstagare – Förordning (EU) nr 492/2011 – Artikel 7.1 och 7.2 – Likabehandling – Sociala förmåner – Efterlevandepension – Par som ingått partnerskap – Nationell lagstiftning enligt vilken registrering i det nationella folkbokföringsregistret av ett partnerskap, som lagligen ingåtts och registrerats i en annan medlemsstat, är en förutsättning för beviljande av efterlevandepension)	17
2023/C 35/20	Mål C-769/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā rajona tiesa – Lettland) – AAS "BTA Baltic Insurance Company" mot Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 18.1 – Principerna om likabehandling, öppenhet och proportionalitet – Beslut att återkalla en anbudsinfordran – Anbud som lämnas separat av två anbudsgivare som tillhör samma ekonomiska aktör och som utgör de två ekonomiskt mest fördelaktiga anbudena – Den utvalda anbudsgivaren avstår från att ingå kontraktet – Beslut av den upphandlande myndigheten att förkasta nästa anbudsgivares anbud, avbryta förfarandet och inleda en ny anbudsinfordran)	18
2023/C 35/21	Mål C-492/22: Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot CJ (Begäran om förhandsavgörande – Förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.2 – Fastställande av behöriga myndigheter – Beslut att skjuta upp överlämnandet har fattats av ett organ som inte är verkställande rättslig myndighet – Artikel 23 – De frister som föreskrivs för överlämnandet har överskridits – Följder – Artikel 12 och artikel 24.1 – Den eftersökta personen är fortsatt frihetsberövad i avvaktan på lagföring i brottmål i den verkställande medlemsstaten – Artiklarna 6, 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna – Rätt för den åtalade att personligen närvara vid sin rättegång)	19
2023/C 35/22	Mål C-597/21: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 15 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Centro Petroli Roma Srl mot Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)	20
2023/C 35/23	Mål C-138/22: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 18 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie – Polen) – TD, SD mot mBank S.A. (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Hypotekslån som är indexerat till en utländsk valuta – Oskäligen villkor – Avtalets ogiltighet på grund av att det innehåller oskäligen villkor eller villkor som strider mot lagen – Konsumentens val – Tolkning av nationell rätt – Uppenbar avsaknad av behörighet)	20

2023/C 35/24	Mål C-229/22: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 2 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Specializat Cluj – Rumänien) – NC mot Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.1 c iii – Kompensation och assistans till passagerare – Inställd flygning – Rätt till ersättning vid erbjudande av ombokning – Villkor – Skillnad mellan de olika språkversionerna av en unionsrättslig bestämmelse – Ombokning som innebär att passagerare kan avresa högst en timme före den tidtabellsenliga avgångstiden)	21
2023/C 35/25	Mål C-389/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 13 juni 2022 GC m.fl. mot Croce Rossa Italiana m.fl.	22
2023/C 35/26	Mål C-594/22 P: Överklagande ingett den 14 september 2022 av Gugler France av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-147/21, Gugler France mot EUIPO – Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Mål C-623/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 29 september 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers m.fl. mot Premier ministre/ Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Mål C-639/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – X mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Mål C-640/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV mot Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Mål C-641/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Y mot Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Mål C-642/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten mot Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Mål C-643/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting BPL Pensioen mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Mål C-644/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Mål C-650/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 17 oktober 2022 – Internationella federationen för fotbollsförbund (Fifa) mot BZ	28
2023/C 35/35	Mål C-654/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgien) den 19 oktober 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu mot Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Mål C-658/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 19 oktober 2022	30
2023/C 35/37	Mål C-670/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 24 oktober 2022 – Strafverfahren mot M.N.	31
2023/C 35/38	Mål C-677/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Polen) den 2 november 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. mot P. S.A.	33
2023/C 35/39	Mål C-678/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polen) den 3 november 2022 – Profi Credit Polska S.A. mot G.N.	33

2023/C 35/40	Mål C-682/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Upravni sud u Zagrebu (Kroatien) den 2 november 2022 – LM mot Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Mål C-683/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 4 november 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei ministri m.fl.	35
2023/C 35/42	Mål C-689/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Oristano (Italien) den 9 november 2022 – S.G. mot Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Mål C-693/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 10 november 2022 – I. sp. z o.o mot M.W.	36
2023/C 35/44	Mål C-695/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Městský soud v Praze (Republiken Tjeckien) den 10 november 2022 – Fondee a.s. mot Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Mål C-698/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 14 november 2022 – brottmål mot TP och OF	37
2023/C 35/46	Mål C-721/22 P: Överklagande ingett den 24 november 2022 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 14 september 2022 i mål T-775/20, PB mot kommissionen	38
2023/C 35/47	Mål C-742/22 SA: Ansökan om tillstånd att verkställa ett beslut om kvarstad ingiven den 30 november 2022 – Ntinos Ramon mot Europeiska kommissionen	39

Tribunalen

2023/C 35/48	Mål T-316/14 RENV och T-148/19: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – PKK mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot PKK i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av tillgångar – Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp – Tillämplighet på situationer med väpnad konflikt – Terroristgrupp – Faktisk grund för besluten om frysning av tillgångar – Beslut fattat av en behörig myndighet – Myndighet i ett tredjeland – Översyn – Proportionalitet – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Justering av ansökan)	41
2023/C 35/49	Mål T-698/16: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – En sökande har avlidit – Det saknas delvis anledning att döma i saken – De deltagande medlemsstaternas nationella myndigheters och ECB:s behörigheter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen – Likabehandling – Proportionalitet – Berättade förväntningar – Rättssäkerhet – Maktmissbruk – Rätten till försvar – Motiveringsskyldighet)	43
2023/C 35/50	Mål T-101/18: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Österrike mot kommissionen (Statligt stöd – Kärnkraftsindustrin – Stödåtgärd som Ungern planerar att genomföra för utvecklingen av två nya kärnkraftsreaktorer vid kärnkraftverket Paks – Beslut i vilket det fastställs att stödet är förenligt med den inre marknaden förutsatt att vissa åtaganden iakttas – Artikel 107.3 c FEUF – Huruvida stödet är förenligt med de icke stödriktiga bestämmelserna i unionen – Oupplösligt samband – Främjande av kärnenergi – Artikel 192 första stycket i Euratomfördraget – Principen om skydd för miljön, principen om att förorenaren betalar, försiktighetsprincipen och hållbarhetsprincipen – Fastställande av den relevanta näringsverksamheten – Marknadsmislyckande – Snedvridning av konkurrensen – Stödets proportionalitet – Behov av ett statligt ingripande – Fastställande av stödsinslagen – Upphandlingsförfarande – Motiveringsskyldighet)	44

2023/C 35/51	Mål T-275/19: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – ECB:s befogenheter – Utredningsbefogenhet – Inspektioner på plats – Artikel 12 i förordning (EU) nr 1024/2013 – ECB:s beslut att företa en inspektion i lokalerna hos ett mindre betydande kreditinstitut – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Upptagande till sakprövning – ECB:s befogenhet – Motiveringskyldighet – Omständigheter som kan motivera en inspektion – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Yrkande om att förhandling ska hållas, utan att någon grund återopats för yrkandet)	45
2023/C 35/52	Mål T-301/19: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot EIB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut – Artikel 6.5 b i förordning (EU) nr 1024/2013 – Behov av ECB:s direkta tillsyn av ett mindre betydande kreditinstitut – Begäran från den nationella behöriga myndigheten – Artikel 68.5 i förordning (EU) nr 468/2014 – ECB:s beslut att klassificera PNB Banka som en betydande enhet som omfattas av ECB:s direkta tillsyn – Motiveringskyldighet – Proportionalitet – Rätten till försvar – Tillgång till administrativa handlingar – Rapport enligt artikel 68.3 i förordning nr 468/2014 – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Begäran om muntlig förhandling utan motivering)	46
2023/C 35/53	Mål T-330/19: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 22 i direktiv 2013/36/EU – ECB:s invändning mot förvärv av kvalificerade andelar i ett kreditinstitut – Utgångspunkt för bedömningsperioden – ECB:s ingripande under den inledande delen av förfarandet – Kriterier för finansiell stabilitet hos förvärvskandidaten och iakttagande av tillsynskrav – Förekomst av skäligen grund för invändning mot förvärv på grundval av ett enda eller flera bedömningskriterier – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Yrkande om att förhandling ska hållas, utan att någon grund återopats för yrkandet)	46
2023/C 35/54	Mål T-230/20: Tribunalens dom av den 7 december 2022– PNB Banka mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Tilldelning av särskilda uppgifter till ECB – Beslut att återkalla tillståndet för kreditinstitutet PNB Banka – Förslag att återkalla tillstånd från den behöriga nationella myndigheten – Insolvensbeslut avseende PNB Banka – Rimlig tidsfrist – Motiveringskyldighet – Proportionalitet)	47
2023/C 35/55	Mål T-275/20: Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för stål för spännarmening – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras – Uppskov med skyldigheten att ställa en säkerhet – Etappindelning av preliminära betalningar – Dom i vilken beslutet delvis ogiltigförklaras och böter fastställs till samma belopp som de böter som ursprungligen ålagdes – Avräkning av preliminära betalningar – Dröjsmålsränta – Artikel 266 första stycket FEUF – Obehörig vinst – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Rättslig grund saknas – Rättsstridighet)	48
2023/C 35/56	Mål T-537/20: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Litauen mot kommissionen (EGF) och Ejflu – Betalningar som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Litauen – Stöd till förtidspension – Artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 – Artikel 34.6 och artikel 35.1 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014)	49
2023/C 35/57	Mål T-130/21: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – CCPL m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Livsmedelsförpackningar för detaljförsäljning – Beslut att ändra bötesbeloppet – Bötesberäkningssätt – Ansvar för överträdelsen – 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbelopp – Tak för böterna – Proportionalitet – Likabehandling – Bidragsförmåga)	49

2023/C 35/58	Mål T-221/21: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Italien mot kommissionen (EGF) och Ejflu – Utgifter som undantagits från finansiering – Arealrelaterat stödsystem – Finansiella korrigeringar – Begreppet permanent gräsmark – Artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 – Artikel 5.3 i delegerad förordning (EU) nr 499/2014)	50
2023/C 35/59	Mål T-401/21: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – KN mot parlamentet (Institutionell rätt – Ledamot i EESK – Förfarande angående ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019 – Parlamentets resolution i vilken sökanden pekas ut som den som utfört de handlingar som utgör mobbning – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas – Avvisning – Skadeståndstalan – Skydd av personuppgifter – Oskuldspresumtion – Principen om god förvaltningssed – Proportionalitet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)	51
2023/C 35/60	Mål T-487/21: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av en cylindrisk sanitär komponent) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger en cylindrisk sanitär komponent – Taktilt positionsmärke – Absoluta registreringshinder – Lagens tillämpningsområde – Prövning ex officio – Överklagandenämndens prövning av särskiljningsförmågan – Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b i förordning 2017/1001) – Kännetecknen som inte kan utgöra ett EU-varumärke – Avsaknad av en precis och i sig fullständig grafisk återgivning av det taktila intryck som kännetecknet ger upphov till – Artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EG) nr 207/2007 (sedermera artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EU) 2017/1001)	51
2023/C 35/61	Mål T-515/21: Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Zeta Farmaceutici mot EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket EUPHYTOS – Äldre EU-figurmärke EuPhidra – Bevis på användning av det äldre varumärket – Artiklarna 56.2 och 43.2 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artiklarna 64.2 och 47.2 i förordning (EU) 2017/1001) – Relevanta tidsperioder – Bevis framlagda för första gången inför överklagandenämnden – Överklagandenämnden utrymme för skönmässig bedömning – Kvalificering av ny eller kompletterande bevisning – Artikel 95.2 i förordning 2017/1001 – Artikel 27.4 i delegerad förordning (EU) 2018/625)	52
2023/C 35/62	Mål T-612/21: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Tillbehör till trådlös fjärrkontroll) (Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning som återger ett tillbehör till en trådlös fjärrkontroll – Ogiltighetsgrund – Detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion – Artiklarna 8.1 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Omständigheter som har åberopats eller bevisning som ingetts för första gången vid överklagandenämnden – Artikel 63.2 i förordning nr 6/2002 – Motiveringsskyldighet – Artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna)	53
2023/C 35/63	Mål T-623/21: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Puma mot EUIPO – Vaillant (Puma) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Puma – Äldre EU-figurmärket PUMA – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på varumärkets renommé – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)	53
2023/C 35/64	Mål T-678/21: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Mendes mot EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket VSL3TOTAL – Det äldre EU-ordmärket VSL#3 – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Känneteckenslikhet – Varuslagslikhet – Artikel 8.1 b och artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001)	54

2023/C 35/65	Mål T-701/21: Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Allessa mot EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket CASSELLAPARK – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Särskiljningsförmåga saknas – Varumärket är inte ägnat att vilseleda allmänheten – Artikel 7.1 b, c och g i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b, c och g i förordning (EU) 2017/1001) – Motiveringsskyldighet – Artikel 94 i förordning 2017/1001)	55
2023/C 35/66	Mål T-738/21: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Bora Creations mot EUIPO (essence) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket essence – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001)	55
2023/C 35/67	Mål T-747/21: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach mot EUIPO – Neng (Fohlenelf) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-ordmärket Fohlenelf – Verkligt bruk av varumärket – Användning med innehavarens medgivande – Användning i den form för vilken varumärket registrerats – Artiklarna 58.1 a, 94.1 och 97.1 d i förordning (EU) 2017/1001)	56
2023/C 35/68	Mål T-780/21: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Lila Rossa Engros mot EUIPO (LiLAC) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket LiLAC – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	57
2023/C 35/69	Mål T-12/22: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Hasco TM mot EUIPO – Esi (NATURCAPS) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket NATURCAPS – Det äldre nationella ordmärket NATURKAPS – Verkligt bruk av det äldre varumärket föreligger inte – Artikel 64.2 i förordning (EU) 2017/1001 – Kvalificering av läkemedelsprodukter och kosttillskott)	57
2023/C 35/70	Mål T-85/22: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-ordmärket STAYER – Verklig användning av varumärket – Artikel 15 och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 18 och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Klassificering av de varor för vilka det har visats att det föreligger en verklig användning)	58
2023/C 35/71	Mål T-151/22: Tribunalens dom av den 23 november 2022 – General Wire Spring mot EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) (EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket GENERAL PIPE CLEANERS – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	58
2023/C 35/72	Mål T-155/22: Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket STAYER – Verklig användning av varumärket – Artikel 15 och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 18 och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Klassificering av de varor för vilka det har visats att det föreligger en verklig användning)	59
2023/C 35/73	Mål T-159/22: Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Sanetview mot EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av figurmärke Las Cebras som EU-varumärke – Äldre nationellt figurmärke LEZEBRA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	60
2023/C 35/74	Mål T-379/16: Tribunalens beslut av den 30 november 2022 – Basicmed Enterprises m.fl. mot rådet m. fl. (Utomobligatoriskt ansvar – Ekonomisk och monetär politik – Stabilitetsstödprogram för Cypern – Beslut meddelat av ECB:s råd om tillhandahållande av akut likviditetsstöd efter begäran av Republiken Cyperns centralbank – Uttalanden från Eurogruppen den 25 mars, den 12 april, den 13 maj och den 13 september 2013 om Cypern – Beslut 2013/236/EU – Genomförandebeslut 2013/463/EU – Samförståndsavtal av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken mellan Cypern och den europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Upptagande till sakprövning – Formkrav – Uttömmande av inhemska rättsmedel – Tillräckligt allvarlig kränkning av en rättsnorm som ger enskilda rättigheter – Äganderätt – Berättigade förväntningar – Likabehandling – Talan som delvis väcks vid en domstol som uppenbart saknar behörighet att pröva målet, delvis uppenbart ska avvisas och delvis uppenbart är rättslig ogrundad)	60

2023/C 35/75	Mål T-640/21: Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Validity mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en uppmaning till förslagsinlämning som medfinansieras av Eruf – Handlingar som härrör från en medlemsstat – Delvis nekad tillgång – Utlämnande efter det att talan väckts – Berättigat intresse av att få saken prövad föreligger inte längre – Anledning att döma i saken saknas delvis – Begäran om justering av talan – Delvis avvisning)	61
2023/C 35/76	Mål T-800/21: Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Fieldpoint (Cyprus) mot EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket HYPERLIGHTOPTICS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Likabehandling – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	62
2023/C 35/77	Mål T-801/21: Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Fieldpoint (Cyprus) mot EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Likabehandling – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	62
2023/C 35/78	Mål T-595/22: Talan väckt den 21 september 2022 – Ferreira de Macedo Silva mot Frontex	63
2023/C 35/79	Mål T-650/22: Överklagande ingett den 7 december 2022 – Athlet mot EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Mål T-688/22: Talan väckt den 11 november 2022 – FOF mot kommissionen	64
2023/C 35/81	Mål T-691/22: Talan väckt den 12 november 2022 – Fontwell mot kommissionen	65
2023/C 35/82	Mål T-700/22: Talan väckt den 12 november 2022 – Mission mot kommissionen	65
2023/C 35/83	Mål T-705/22: Talan väckt den 13 november 2022 – Durie mot kommissionen	66
2023/C 35/84	Mål T-707/22: Talan väckt den 14 november 2022 – Ostrava mot kommissionen	66
2023/C 35/85	Mål T-708/22: Talan väckt den 14 november 2022 – White Pearl mot kommissionen	67
2023/C 35/86	Mål T-710/22: Talan väckt den 13 november 2022 – Starboard mot kommissionen	67
2023/C 35/87	Mål T-711/22: Talan väckt den 13 november 2022 – Caledonian mot kommissionen	68
2023/C 35/88	Mål T-712/22: Talan väckt den 13 november 2022 – Fuchinvest mot kommissionen	68
2023/C 35/89	Mål T-716/22: Talan väckt den 14 november 2022 – Administradora Fortaleza m.fl. mot kommissionen	69
2023/C 35/90	Mål T-717/22: Talan väckt den 14 november 2022 – Newco mot kommissionen	69
2023/C 35/91	Mål T-721/22: Talan väckt den 15 november 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping mot kommissionen	70
2023/C 35/92	Mål T-730/22: Talan väckt den 18 november 2022 – LG m.fl. mot kommissionen	71
2023/C 35/93	Mål T-743/22: Talan väckt den 25 november 2022 – Mazepin mot rådet	71
2023/C 35/94	Mål T-751/22: Talan väckt den 1 december 2022 – Mazzone mot parlamentet	72
2023/C 35/95	Mål T-752/22: Talan väckt den 1 december 2022 – Ceravolo mot parlamentet	74
2023/C 35/96	Mål T-757/22: Överklagande ingett den 5 december 2022 – Puma mot EUIPO – Road Star Group (Fotbeklädnad)	76
2023/C 35/97	Mål T-758/22: Överklagande ingett den 5 december 2022 – Puma mot EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Skor)	77
2023/C 35/98	Mål T-763/22: Talan väckt den 7 december 2022 – Kesaev mot rådet	78

2023/C 35/99	Mål T-764/22: Överklagande ingett den 8 december 2022 – bet365 Group mot EUIPO (bet365) . . .	79
2023/C 35/100	Mål T-767/22: Överklagande ingett den 9 december 2022 – Hoffmann mot EUIPO – Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Mål T-782/22: Talan väckt den 13 december 2022 – Cogebi och Cogebi mot rådet	80
2023/C 35/102	Mål T-782/16: Tribunalens beslut av den 30 november 2022 – Timberland Europe mot kommissionen	81
2023/C 35/103	Mål T-481/21: Tribunalens beslut av den 1 december 2022 – Foz mot rådet	81
2023/C 35/104	Mål T-150/22: Tribunalens beslut av den 28 november 2022 – Lilly Drogerie mot EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 35/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 24, 23.1.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 15, 16.1.2023

EUT C 7, 9.1.2023

EUT C 482, 19.12.2022

EUT C 472, 12.12.2022

EUT C 463, 5.12.2022

EUT C 451, 28.11.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Kiel mot Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Mål C-141/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4.4 andra stycket – Skattskyldiga personer – Möjlighet för medlemsstaterna att anse att enheter som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band ("mervärdesskattegrupp") utgör en enda skattskyldig person – Nationell lagstiftning genom vilken gruppens dominerande enhet anses vara en enda skattskyldig person – Begreppet "nära finansiella band" – Krav på att den dominerande enheten ska innehålla en majoritet av rösterna utöver en majoritetsandel – Föreligger inte – Bedömning av en ekonomisk enhets självständighet mot bakgrund av standardiserade kriterier – Räckvidd)

(2023/C 35/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Kiel

Motpart: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Domslut

- 1) Artikel 4.4 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2000/65/EG av den 17 oktober 2000,

ska tolkas på så sätt att

den inte utgör hinder för att en medlemsstat anser att den enda skattskyldiga personen i en mervärdesskattegrupp som bildats av personer som är rättsligt oberoende, men nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band utgörs av den dominerande enheten, när denna enhet kan genomdriva sin vilja gentemot övriga enheter som ingår i gruppen och på villkor att detta inte medför någon risk för skattebortfall.

- 2) Artikel 4.4 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2000/65,

ska tolkas på så sätt att

den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken möjligheten för en viss enhet att, tillsammans med den dominerande enhetens företag, bilda en mervärdesskattegrupp som består av personer som är rättsligt oberoende, men nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band, villkoras av att den dominerande enheten hos förstnämnda enhet innehar en majoritet av rösterna utöver en majoritetsandel av aktiekapitalet i denna enhet.

- 3) Artikel 4.4 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2000/65, jämförd med artikel 4.1 första stycket i direktiv 77/388 i dess ändrade lydelse,

ska tolkas på så sätt att

den utgör hinder för att en medlemsstat, genom kategorisering, kvalificerar vissa enheter som icke självständiga, när dessa enheter är finansiellt, ekonomiskt och organisatoriskt integrerade i den dominerande enheten i en mervärdesskattegrupp som består av personer som är rättsligt oberoende, men nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band.

⁽¹⁾ EUT C 222, 6.7.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt T mot S

(Mål C-269/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4.4 andra stycket – Skattskyldiga personer – Möjlighet för medlemsstaterna att anse att personer som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band ("mervärdesskattegrupp") utgör en enda skattskyldig person – Nationell lagstiftning genom vilken gruppens dominerande enhet anses vara en enda skattskyldig person – Gruppens interna transaktioner – Artikel 6.2 b – Tillhandahållande av tjänster utan vederlag – Begreppet "för andra ändamål än för rörelsen")

(2023/C 35/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt T

Motpart: S

Domslut

- 1) Artikel 4.4 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund,

ska tolkas på så sätt att

den inte utgör hinder för att en medlemsstat anser att den dominerande enheten i en grupp som bildats av personer som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band utgör gruppens enda skattskyldiga person, när denna enhet kan genomdriva sin vilja gentemot övriga enheter som ingår i gruppen och på villkor att detta inte medför någon risk för skattebortfall.

2) Unionsrätten

ska tolkas på sätt att,

i ett fall där en enhet som utgör den enda skattskyldiga personen i en grupp som bildats av personer som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band bedriver dels ekonomisk verksamhet för vilken den är skattskyldig, dels verksamhet vid utövandet av offentliga maktbefogenheter för vilken den inte anses vara mervärdesskatteskyldig enligt artikel 4.5 i sjätte direktivet, ska en transaktion, genom vilken en enhet som ingår i denna grupp tillhandahåller tjänster som har samband med nämnda utövande, inte beskattas enligt artikel 6.2 b i detta direktiv.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – TU, RE mot Google LLC

(Mål C-460/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Direktiv 95/46/EG – Artikel 12 b – Artikel 14 första stycket a – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 17.3 a – Leverantör av en sökmotor på internet – Sökning på en persons namn – I förteckningen över sökresultat visas en länk som leder till artiklar med uppgifter som påstås vara felaktiga – I förteckningen över resultatet av en bildsökning visas, i form av miniatyrbilder (thumbnails), fotografier som illustrerar dessa artiklar – Begäran om borttagande som riktas till sökmotorleverantören – Avvägning mellan grundläggande rättigheter – Artiklarna 7, 8, 11 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Sökmotorleverantörens skyldigheter och ansvar vid handläggningen av en begäran om borttagande – Bevisbörd för den som framställer en sådan begäran)

(2023/C 35/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TU, RE

Motpart: Google LLC

Domslut

- 1) Artikel 17.3 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)

ska tolkas så,

att vid den avvägning som ska göras mellan de rättigheter som följer av artiklarna 7 och 8, respektive artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inom ramen för prövningen av en begäran om att en sökmotorleverantör ska ta bort vissa uppgifter och från förteckningen över sökresultat radera länkar som leder till innehåll med påståenden som den berörda personen anser är felaktiga, utgör det inte en förutsättning för ett sådant borttagande att frågan om det indexerade innehållets riktighet har, åtminstone preliminärt, avgjorts inom ramen för en talan som den berörda personen har väckt mot innehållsleverantören.

- 2) Artikel 12 b och artikel 14 första stycket a i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, samt artikel 17.3 a i förordning 2016/679

ska tolkas så,

att vid den avvägning som ska göras mellan de rättigheter som följer av artiklarna 7 och 8, respektive artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – inom ramen för prövningen av en begäran om att en sökmotorleverantör ska ta bort vissa uppgifter och att det i förteckningen över sökresultat efter en bildsökning på namnet på en fysisk person inte ska visas fotografier av denna person i form av miniatyrbilder – ska hänsyn tas till fotografiernas informationsvärde, oberoende av sammanhanget för publiceringen på den webbsida de tagits ifrån, men med beaktande av varje form av textavsnitt som visas i direkt anslutning till dessa fotografier i förteckningen över sökresultat och som kan belysa de aktuella fotografiernas informationsvärde.

(¹) EUT C 443, 21.12.2020

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 december 2022 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Guillaume Vincenti

(Mål C-653/20 P) (¹)

(Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 45.1 – Befordran – Beslut att inte befordra en tjänsteman – Artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten att bli hörd – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 35/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Lukošiūtė och K. Tóth, båda i egenskap av ombud, biträdda av B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Guillaume Vincenti (ombud: H. Tettenborn)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 148, 26.4.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD och JU mot Vlaamse Regering

(Mål C-694/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Administrativt samarbete på beskattningsområdet – Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang – Direktiv 2011/16/EU i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2018/822 – Artikel 8ab.5 – Giltighet – Advokaters tystnadsplikt – Undantag från rapporteringsskyldigheten för förmedlande advokater som är bundna av tystnadsplikt – Skyldighet för sådana förmedlande advokater att underrätta andra förmedlare som inte är deras klienter om deras rapporteringsskyldighet – Artiklarna 7 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2023/C 35/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD och JU

Motpart: Vlaamse Regering

Domslut

Artikel 8a.5 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018, är ogiltig mot bakgrund av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i den mån medlemsstaternas tillämpning av bestämmelsen innebär att advokater som agerar som förmedlare, i den mening som avses i artikel 3 led 21 i direktivet, trots att de är undantagna från rapporteringsskyldigheten enligt artikel 8ab.1 i nämnda direktiv på grund av den tystnadsplikt som de är bundna av, ändå är skyldiga att utan dröjsmål underrätta andra förmedlare, som inte är deras klienter, om den rapporteringsskyldighet som åligger dem enligt artikel 8ab.6 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulgarien) – VS mot Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Mål C-180/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artiklarna 2, 4 och 6 – Tillämpligheten av förordning 2016/679 – Begreppet ”berättigat intresse” – Begreppet ”uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning” – Direktiv (EU) 2016/680 – Artiklarna 1, 3, 4, 6 och 9 – Laglig behandling av personuppgifter som har samlats in i samband med en brottsutredning – Senare behandling av ett brottsoffers personuppgifter för att kunna väcka åtal mot brottsoffret – Begreppet ”annat ändamål än det för vilket uppgifterna samlats in” – Uppgifter som åklagarmyndigheten i en medlemsstat använder sig av för sitt försvar i samband med en skadeståndstalan mot staten)

(2023/C 35/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Blagoevgrad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VS

Motpart: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Ytterligare deltagare vid rättegången: Teritorialno otdelenie – Petrich kam Rayonna prokuratura – Blagoevgrad

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, jämförd med artikel 4.2 och artikel 6 i direktivet,

ska tolkas så,

att en behandling av personuppgifter har ett annat ändamål än det för vilket uppgifterna samlats in, när insamlingen av sådana uppgifter har skett för att utreda och avslöja ett brott, medan nämnda behandling sker för att lagföra en person efter den aktuella brottsutredningen, oberoende av att denna person vid tidpunkten för insamlingen ansågs vara brottsoffer, och att en sådan behandling är tillåten enligt artikel 4.2 i detta direktiv, förutsatt att den uppfyller de villkor som föreskrivs i denna bestämmelse.

- 2) Artikel 3.8, artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2016/680 samt artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)

ska tolkas så,

att denna förordning är tillämplig på behandling av personuppgifter som åklagarmyndigheten i en medlemsstat utför för att utöva sin rätt till försvar i samband med en skadeståndstalan mot staten, dels när nämnda myndighet informerar den behöriga domstolen om att det finns akter om en fysisk person som är part inom ramen för nämnda talan, vilka upprättats för ändamål som anges i artikel 1.1 i direktiv 2016/680, dels när samma myndighet överför dessa akter till den domstolen.

- 3) Artikel 6.1 i förordning 2016/679

ska tolkas så,

att för det fall en skadeståndstalan mot staten grundas på åsidosättanden som det hävdas att åklagarmyndigheten har gjort sig skyldig till när den utfört sina uppgifter på det straffrättsliga området, så kan sådan behandling av personuppgifter anses laglig om den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse, i den mening som avses i artikel 6.1 första stycket led e i denna förordning, avseende tillvaratagande av statens rättsliga och ekonomiska intressen, vilken åklagarmyndigheten anförtrots i samband med detta förfarande med stöd av nationell rätt, förutsatt att nämnda behandling av uppgifter uppfyller alla de krav som föreskrivs i nämnda förordning.

(¹) EUT C 206, 31.5.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Luxury Trust Automobil GmbH mot Finanzamt Österreich

(Mål C-247/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 42 a – Artikel 197.1 c – Artikel 226.11a – Artikel 141 – Undantag från skatteplikt – Trepårtstransaktion – Utseende av den slutliga mottagaren av en leverans som betalningsskyldig för mervärdesskatten – Fakturor – Angivelsen ”Omvänd betalningsskyldighet” – Obligatorisk – Underlåtenhet att ange denne uppgift på en faktura – Retroaktiv korrigering av fakturan)

(2023/C 35/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Luxury Trust Automobil GmbH

Motpart: Finanzamt Österreich

Domslut

- 1) Artikel 42 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010, jämförd med artikel 197.1 c i direktiv 2006/112,

ska tolkas så,

att den slutliga förvärvaren, i samband med en trepartstransaktion, inte med giltig verkan har utsetts som betalningsskyldig för mervärdesskatten när den faktura som utfärdats av mellanmannen inte innehåller uppgiften ”omvänd betalningsskyldighet”, såsom föreskrivs i artikel 226.11a i direktiv 2006, i ändrad lydelse.

- 2) Artikel 226.11a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/45,

ska tolkas så,

att underlåtenheten att på en faktura ange den uppgift om ”omvänd betalningsskyldighet” som krävs enligt denna bestämmelse inte kan rättas i efterhand genom tillägget av uppgiften att fakturan avser en gemenskapsintern trepartstransaktion och att skyldigheten att betala skatten överförs till mottagaren av leveransen.

⁽¹⁾ EUT C 263, 5.07.2022.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad – Bulgarien) – Brottmålet mot HYA, IP, DD, ZI, SS

(Mål C-348/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv (EU) 2016/343 – Förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden – Artikel 8.1 – Rätten för en tilltalad att närvara vid sin egen rättegång – Artikel 47 andra stycket och artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar – Förhör med vittnen som åberopas emot den tilltalade under förundersökningen i ett brottmål utan att den tilltalade och dennes advokat är närvarande – Omöjligt att under domstolsförandet i målet förhöra de vittnen som åberopas emot den tilltalade – Nationell lagstiftning, enligt vilken en brottmålsdomstol får grunda sitt avgörande på vittnesmål som dessa vittnen lämnat i ett tidigare skede)

(2023/C 35/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

HYA, IP, DD, ZI, SS

Ytterligare deltagare i rättegången: Spetsializirana prokuratura

Domslut

Artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden, jämförd med artikel 47 andra stycket och artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas så,

att den utgör hinder för tillämpningen av en nationell lagstiftning, enligt vilken en nationell domstol, när det inte är möjligt att under domstolsförandet i ett brottmål förhöra ett vittne som åberopas emot den tilltalade, får grunda sitt avgörande om huruvida den tilltalade är skyldig eller oskyldig på det vittnesmål som erhållits av nämnda vittne vid ett förhör inför en domare under förundersökningen i målet, utan att den tilltalade eller dennes advokat deltog, med mindre än att det finns ett giltigt skäl som motiverar att vittnet inte inställer sig under domstolsförandet i brottmålet, att vittnesmålet från det vittnet inte utgör den enda eller avgörande grunden för en fällande dom mot den tilltalade och att det finns motverkande faktorer som är tillräckliga för att uppväga de svårigheter som den tilltalade och dennes advokat orsakats på grund av att nämnda vittnesmål beaktas.

⁽¹⁾ EUT C 338, 23.8.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht München I – Tyskland) – DOMUS-Software-AG mot Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Mål C-370/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/7/EU – Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner – Ersättning för borgenärens indrivningskostnader vid sen betalning av gäldenären – Artikel 6 – Fast minsta belopp om 40 euro – Flera sena betalningar av ersättning för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster av periodisk karaktär vilka följer av ett och samma avtal)

(2023/C 35/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht München I

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DOMUS-Software-AG

Motpart: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Domslut

Artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner, jämförd med artikel 3 i samma direktiv,

ska tolkas så, att

när ett och samma avtal föreskriver leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster av periodisk karaktär, vilka var och en ska betalas inom en viss tidsfrist, ska det minsta fasta beloppet om 40 euro betalas för varje sen betalning, som ersättning till borgenären för indrivningskostnader.

(¹) EUT C 349, 30.8.2021

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzgericht – Österrike) – P GmbH mot Finanzamt Österreich

(Mål C-378/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 203 – Justering av mervärdesskattedeklarationen – Tjänstemottagare som inte kan göra gällande någon rätt till avdrag – Risk för skattebortfall föreligger inte)

(2023/C 35/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: P GmbH

Motpart: Finanzamt Österreich

Domslut

Artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2016/1065 av den 27 juni 2016,

ska tolkas så,

att en beskattningsbar person som har tillhandahållit en tjänst och som på sin faktura har angett ett mervärdesskattebelopp som beräknats enligt en felaktig skattesats, är inte betalningsskyldig enligt denna bestämmelse för den del av mervärdesskatten som fakturerats felaktigt, om det inte föreligger någon risk för skattebortfall på grund av att mottagarna av tjänsten uteslutande är konsumenter som inte har rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt.

(¹) EUT C 349, 30.8.2021.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – DELID EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"

(Mål C-409/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam jordbrukspolitik (GJP) – Finansiering av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) – Förordning (EU) nr 1305/2013 – Investeringstöd – Nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av stöd är underkastat kravet att sökanden ger in ett registreringsbevis för en uppfödningssanläggning i dennes namn och visar att produktionen från sökandens jordbruksföretag motsvarar minst 8 000 euro den dag då ansökan ges in)

(2023/C 35/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DELID EOOD

Motpart: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"

Domslut

1) Artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017,

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av det stöd som avses i den bestämmelsen är underkastat kravet att sökanden lägger fram ett registreringsbevis i dennes namn för en uppfödningssanläggning.

2) Artikel 17 i förordning nr 1305/2013, i dess lydelse enligt förordning 2017/2393,

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av det stöd som avses i denna bestämmelse krävs att sökanden, vid den tidpunkt då ansökan lämnas in, visar att produktionen i dennes jordbruksföretag uppgår till minst 8 000 euro.

⁽¹⁾ EUT C 401, 4.10.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polen) – X sp. z o.o., sp. k. mot Z

(Mål C-419/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/7/EU – Bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner – Artikel 2 led 1 – Begreppet handelstransaktioner – Ersättning för borgenärens indrivningskostnader vid gäldenärens sena betalning – Artikel 6 – Fast belopp på minst 40 euro – Dröjsmål med flera betalningar som ersättning för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som utförts i enlighet med ett och samma avtal)

(2023/C 35/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X sp. z o.o., sp. k.

Motpart: Z

Domslut

- 1) Artikel 2 led 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EG av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner

ska tolkas på följande sätt:

Begreppet handelstransaktioner i denna artikel omfattar alla successiva leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som utförs enligt ett och samma avtal.

- 2) Artikel 6.1 i direktiv 2011/7, jämförd med artikel 4 i samma direktiv,

ska tolkas på följande sätt:

När det i ett och samma avtal föreskrivs successiva leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som vardera ska betalas inom en viss tidsfrist, ska det minsta fasta beloppet på 40 euro erläggas för varje sen betalning, som ersättning till borgenären för indrivningskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 490, 6.12.2021

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Aquila Part Prod Com S.A mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-512/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 168 – Rätt till avdrag för mervärdesskatt – Principerna om skatteneutralitet, effektivitet och proportionalitet – Bedrägeri – Bevis – Den beskattningsbara personens omsorgsplikt – Beaktande av ett åsidosättande av de skyldigheter som följer av nationella bestämmelser och av unionsrätten om livsmedelssäkerhet – Fullmakt som den beskattningsbara personen ger en tredje part att utföra beskattade transaktioner – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 – Rätt till rättvis rättegång)

(2023/C 35/14)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aquila Part Prod Com S.A

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

ska tolkas enligt följande:

- Direktivet utgör hinder för att skattemyndigheten, när den avser att neka en beskattningsbar person avdragsrätt för ingående mervärdesskatt på grund av att den beskattningsbara personen har deltagit i ett mervärdesskattebedrägeri av karuselltyp, endast fastställer att denna transaktion ingår i en sluten faktureringskedja.
- Det ankommer på skattemyndigheten att dels exakt beskriva de omständigheter som ligger till grund för bedrägeriet och lägga fram bevisning för de beteenden som utgör bedrägeriet, dels styrka att den beskattningsbara personen har deltagit aktivt i bedrägeriet eller att denne kände till eller borde ha känt till att den transaktion som åberopats till stöd för avdragsrätten ingick i nämnda bedrägeri. Detta inbegriper inte nödvändigtvis att identifiera samtliga aktörer som deltagit i bedrägeriet och deras respektive handlingar.

2) Direktiv 2006/112

ska tolkas enligt följande:

- Direktivet utgör inte hinder för att skattemyndigheten när den nekar avdragsrätt med hänvisning till att den beskattningsbara personen aktivt har deltagit i ett mervärdesskattebedrägeri, inte grundar sitt beslut att neka avdrag på bevisning som styrker ett sådant deltagande, utan på den omständigheten att den beskattningsbara personen, genom att visa den omsorg som krävs, kunde ha känt till att den berörda transaktionen ingick i ett sådant bedrägeri.
- Enbart den omständigheten att deltagarna i leveranskedjan, i vilken denna transaktion ingår, kände varandra, är i sig inte tillräcklig för att styrka att den beskattningsbara personen har deltagit i bedrägeriet.

3) Direktiv 2006/112, jämfört med proportionalitetsprincipen,

ska tolkas enligt följande:

- Direktivet utgör inte hinder för att det, när det finns indikationer på att det föreligger oegentligheter eller ett skattebedrägeri, krävs att den beskattningsbara personen visar utökad omsorg för att försäkra sig om att den transaktion som denne genomför inte leder till medverkan i ett skattebedrägeri.
- Det kan emellertid inte krävas att den beskattningsbara personen vidtar komplexa och fördjupade kontrollåtgärder, såsom de kontroller som skattemyndigheten kan utföra.
- Det ankommer på den nationella domstolen att mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet bedöma huruvida den beskattningsbara personen har visat tillräcklig omsorg och vidtagit de åtgärder som rimligen kan krävas av denne under dessa omständigheter.

4) Direktiv 2006/112

ska tolkas enligt följande:

- Direktivet utgör hinder för att skattemyndigheten vägrar att låta en beskattningsbar person utöva sin rätt till avdrag för mervärdesskatt enbart på grund av att denne inte har uppfyllt de skyldigheter som följer av nationella bestämmelser eller av unionsrätten när det gäller livsmedelskedjans säkerhet.

— Underlåtenheten att uppfylla dessa skyldigheter kan emellertid utgöra en faktor bland andra som skattemyndigheten kan använda för att fastställa både förekomsten av mervärdesskattebedrägeri och den beskattningsbara personens deltagande i detta skattebedrägeri, även om det administrativa organ som är behörigt att fastställa en sådan överträdelse inte har fattat något tidigare beslut.

5) Rätten till en rättvis rättegång, som stadfästs i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så, att

den inte utgör hinder för att den domstol som prövar överklagandet av skattemyndighetens beslut beaktar ett åsidosättande av nämnda skyldigheter såsom bevisning för att det föreligger ett mervärdesskattebedrägeri eller för den beskattningsbara personens deltagande i detta skattebedrägeri, om denna bevisning kan bestridas och prövas i ett kontradiktoriskt förfarande.

6) Direktiv 2006/112, jämfört principen om skatteneutralitet,

ska tolkas så, att

de inte utgör hinder för en skattepraxis som innebär att det, för att neka en beskattningsbar person avdragsrätt för mervärdesskatt på grund av att denne har deltagit i ett mervärdesskattebedrägeri, ska tas hänsyn till att företrädaren för den beskattningsbara personens fullmaktstagare hade kännedom om de omständigheter som utgjorde detta skattebedrägeri, oberoende av de tillämpliga nationella bestämmelserna om fullmakt och bestämmelserna i det fullmaktsavtal som ingåtts i det aktuella fallet.

(¹) EUT C 471, 22.11.2021.

**Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – BU mot Bundesrepublik Deutschland**

(Mål C-564/21) (¹)

*(Begäran om förhandsavgörande – Grundläggande rättigheter – Rätt till ett effektivt rättsmedel –
Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Asylpolitik –
Direktiv 2013/32/EU – Artiklarna 11.1, 23.1, 46.1 och 46.3 – Tillgång till information i sökandens akt –
Samtliga uppgifter i akten – Metadata – Materialet i akten lämnas ut i form av individuella,
ostrukturerade, elektroniska filer – Skriftlig information – Digital kopia av beslutet som skrivits under för
hand – Elektronisk dokumenthantering utan arkivering av pappersakt)*

(2023/C 35/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Klagande: BU

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

1) Artiklarna 23.1, 46.1 och 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så, att

de inte utgör hinder för nationell förvaltningspraxis som innebär att den förvaltningsmyndighet som meddelat beslut angående en ansökan om internationellt skydd till sökandens ombud kommunicerar en kopia av den elektroniska akten avseende denna ansökan i form av en följd av separata filer i PDF-format (Portable Document Format), utan löpande paginering, och vars struktur kan synliggöras med hjälp av ett på internet fritt tillgängligt gratisprogram, under förutsättning att detta kommunikationssätt garanterar tillgång till allt material som är relevant för sökandens försvar och som tillförts ärendet och utifrån vilket beslutet om denna ansökan meddelats, och under förutsättning att detta kommunikationssätt ger en så trogen bild som möjligt av strukturen och den kronologiska ordningen på materialet i ärendet, med förbehåll för de fall då mål av allmänintresse utgör hinder för att vissa uppgifter lämnas ut till sökandens ombud.

2) Artikel 11.1 i direktiv 2013/32

ska tolkas så, att

det inte är nödvändigt att ett beslut om en ansökan om internationellt skydd undertecknas av tjänstemannen vid den behöriga myndighet som meddelat beslutet för att beslutet ska anses ha meddelats skriftligen i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 11, 10.1.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Tyskland) – LSI – Germany GmbH mot Freistaat Bayern

(Mål C-595/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna – Förordning (EU) nr 1169/2011 – Artikel 17 och punkt 4 i del A i bilaga VI – "Livsmedlets beteckning" – "Produktens beteckning" – Obligatoriska uppgifter på ett livsmedels etikett – Beståndsdel eller ingrediens som används för att helt eller delvis ersätta den beståndsdel eller ingrediens som konsumenten förväntar sig ska ingå eftersom den normalt används eller ingår i ett livsmedel)

(2023/C 35/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LSI – Germany GmbH

Motpart: Freistaat Bayern

Domslut

Artikel 17.1, 17.4 och 17.5 jämförd med punkt 4 i del A i bilaga VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004

ska tolkas så,

att uttrycket produktens beteckning i punkt 4 i del A i bilaga VI inte har en självständig innebörd som skiljer sig från innebörden av uttrycket livsmedlets beteckning i den mening som avses i artikel 17.1 i den förordningen, vilket innebär att de särskilda föreskrifterna om märkning i punkt 4 i del A i bilaga VI inte är tillämpliga på ett ”immaterialrättsligt skyddat namn”, ”märkesnamn” eller ”fantasinamn”, vilka anges i artikel 17.4 i förordningen.

(¹) EUT C 502, 13.12.2021

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – QE mot Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Mål C-600/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Artikel 3.1 – Artikel 4 – Kriterier för bedömning av huruvida ett villkor är oskäligt – Avtalsvillkor gällande uppsägning i förtid av ett låneavtal – Avtalsenligt undantag från kravet på formell underrättelse)

(2023/C 35/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: QE

Motpart: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Domslut

1) Domen av den 26 januari 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), ska tolkas på så sätt att de kriterier som uppställs där för att bedöma huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt, i den mening som avses i artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, bland annat avseende den obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet som detta villkor medför till nackdel för konsumenten, ska inte uppfattas som varken kumulativa eller alternativa. De ska i stället förstås så, att de utgör en del av alla omständigheter i samband med att det aktuella avtalet ingicks som den nationella domstolen ska pröva vid sin bedömning av huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt, i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 93/13.

2) Artikel 3.1 och artikel 4 i direktiv 93/13

ska tolkas på följande sätt:

En försening med mer än 30 dagar med en avbetalning av ett lån kan i princip, med hänsyn till lånets löptid och belopp, i sig utgöra en tillräckligt allvarlig underlåtelse att uppfylla en skyldighet enligt låneavtalet, i den mening som avses i domen av den 26 januari 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3) Artikel 3.1 och artikel 4 i direktiv 93/13

ska tolkas på följande sätt:

Med förbehåll för tillämpning av artikel 4.2 i samma direktiv, utgör de förstnämnda artiklarna hinder för att parterna i ett låneavtal inför ett avtalsvillkor i vilket det uttryckligen och otvetydigt föreskrivs att låneavtalet kan sägas upp automatiskt om en avbetalning är försenad med mer än en viss tid. Detta gäller i den mån avtalsvillkoret inte varit föremål för individuell förhandling och medför en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten.

(¹) EUT C 502, 13.12.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – VB mot GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Mål C-625/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Avtal som rättsstridigt sågs upp av konsumenten – Ett villkor som förklarats vara oskäligt reglerar näringsidkarens rätt till ersättning för skada – Kompletterande tillämpning av nationell rätt)

(2023/C 35/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VB

Motpart: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Domslut

Artikel 6.1 och artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så,

att när en skadeståndsklausul i ett köpeavtal har förklarats vara oskälig och således ogiltig men avtalet ändå kan fortsätta att gälla utan denna klausul utgör de hinder för att näringsidkaren som har infört nämnda klausul i en skadeståndstalan som endast vilar på en kompletterande bestämmelse i nationell avtalsrätt kan yrka ersättning för skada enligt denna bestämmelse, vilken skulle ha tillämpats om nämnda avtalsvillkor inte fanns.

⁽¹⁾ EUT C 37, 24.01.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – GV mot Caisse nationale d'assurance pension

(Mål C-731/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Artikel 45 FEUF – Arbetstagare – Förordning (EU) nr 492/2011 – Artikel 7.1 och 7.2 – Likabehandling – Sociala förmåner – Efterlevandepension – Par som ingått partnerskap – Nationell lagstiftning enligt vilken registrering i det nationella folkbokföringsregistret av ett partnerskap, som lagligen ingåtts och registrerats i en annan medlemsstat, är en förutsättning för beviljande av efterlevandepension)

(2023/C 35/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GV

Motpart: Caisse nationale d'assurance pension

Domslut

Artikel 45 FEUF och artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016,

ska tolkas så, att

de utgör hinder för bestämmelser i en värdmedlemsstat som kräver, för att den efterlevande partnern i ett partnerskap som lagligen ingåtts och registrerats i en annan medlemsstat ska kunna beviljas efterlevandepension, till följd av att den avlidne partnern utövat yrkesverksamhet i värdmedlemsstaten, att partnerskapet först har skrivits in i ett register som förs av den medlemsstaten.

(¹) EUT C 73, 14.02.2022.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā rajona tiesa – Lettland) – AAS "BTA Baltic Insurance Company" mot Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Mål C-769/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 18.1 – Principerna om likabehandling, öppenhet och proportionalitet – Beslut att återkalla en anbudsinfordran – Anbud som lämnas separat av två anbudsgivare som tillhör samma ekonomiska aktör och som utgör de två ekonomiskt mest fördelaktiga anbuden – Den utvalda anbudsgivaren avstår från att ingå kontraktet – Beslut av den upphandlande myndigheten att förkasta nästa anbudsgivares anbud, avbryta förfarandet och inleda en ny anbudsinfordran)

(2023/C 35/20)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AAS "BTA Baltic Insurance Company"

Motpart: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Domslut

Proportionalitetsprincipen, i den mening som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den upphandlande myndigheten är skyldig att avbryta ett upphandlingsförfarande när den anbudsgivare som lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet och som ursprungligen valdes ut, vilken har valt att inte ingå det offentliga kontraktet med den upphandlande myndigheten, konstateras utgöra en enda ekonomisk aktör tillsammans med nästa anbudsgivare, som har lämnat in det näst mest ekonomiskt fördelaktiga anbudet.

(¹) EUT C 84, 21.02.2022.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot CJ

(Mål C-492/22) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.2 – Fastställande av behöriga myndigheter – Beslut att skjuta upp överlämnandet har fattats av ett organ som inte är verkställande rättslig myndighet – Artikel 23 – De frister som föreskrivs för överlämnandet har överskridits – Följder – Artikel 12 och artikel 24.1 – Den eftersökta personen är fortsatt frihetsberövad i avvaktan på lagföring i brottmål i den verkställande medlemsstaten – Artiklarna 6, 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna – Rätt för den åtalade att personligen närvara vid sin rättegång)

(2023/C 35/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CJ

Domslut

- 1) Artikel 24.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009,

ska tolkas så,

att det beslut att skjuta upp överlämnandet som avses i denna bestämmelse utgör ett beslut om verkställande av en europeisk arresteringsorder som enligt artikel 6.2 i rambeslutet ska fattas av den verkställande rättsliga myndigheten. Om ett sådant beslut inte har fattats av denna myndighet och de tidsfrister som anges i artikel 23.2–23.4 i rambeslutet har löpt ut, ska den person som är föremål för en europeisk arresteringsorder försättas på fri fot i enlighet med artikel 23.5 i samma rambeslut.

- 2) Artikel 12 och artikel 24.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, jämförda med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att de inte utgör hinder för att en person som är föremål för en europeisk arresteringsorder, och vars överlämnande till myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten skjutits upp för lagföring av denna person i den verkställande medlemsstaten, hålls fortsatt frihetsberövad där på grundval den europeiska arresteringsordern under nämnda lagföring.

- 3) Artikel 24.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, jämförd med artikel 47 andra och tredje styckena samt artikel 48.2 i stadgan,

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att överlämnandet av en person som är föremål för en europeisk arresteringsorder skjuts upp, i syfte att lagföra personen i den verkställande medlemsstaten, enbart av det skälet att denna person inte har avstått från rätten att personligen närvara vid de domstolar som ska pröva åtalet.

⁽¹⁾ EUT C 368, 26.09.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 15 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Centro Petroli Roma Srl mot Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Mål C-597/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)

(2023/C 35/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centro Petroli Roma Srl

Motpart: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Avgörande

Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning får avstå från att hänskjuta en fråga om tolkningen av unionsrätten till EU-domstolen och avgöra frågan under eget ansvar när den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel. Huruvida så är fallet ska bedömas med hänsyn till unionsrättens särdrag, de särskilda svårigheter som dess tolkning medför och risken för skillnader i rättspraxis inom Europeiska unionen.

Den nämnda nationella domstolen är inte skyldig att på ett detaljerat sätt styrka att andra domstolar som dömer i sista instans i medlemsstaterna och EU-domstolen skulle göra samma tolkning. Den måste däremot, efter en bedömning som tar hänsyn till dessa omständigheter, ha nått övertygelsen att saken är lika uppenbar för dessa andra nationella domstolar och för EU-domstolen.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 27.09.2021.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 18 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polen) – TD, SD mot mBank S.A.

(Mål C-138/22) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Hypotekslån som är indexerat till en utländsk valuta – Oskäligen villkor – Avtalets ogiltighet på grund av att det innehåller oskäligen villkor eller villkor som strider mot lagen – Konsumentens val – Tolkning av nationell rätt – Uppenbar avsaknad av behörighet)

(2023/C 35/23)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TD, SD

Motpart: mBank S.A.

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara den fråga som Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie (distriktsdomstolen för Warszawas centrum, Polen) ställde genom beslut av den 18 januari 2022.

(¹) Datum för ingivande: 25.2.2022)

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 2 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Specializat Cluj – Rumänien) – NC mot Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Mål C-229/22) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.1 c iii – Kompensation och assistans till passagerare – Inställd flygning – Rätt till ersättning vid erbjudande av ombokning – Villkor – Skillnad mellan de olika språkversionerna av en unionsrättslig bestämmelse – Ombokning som innebär att passagerare kan avresa högst en timme före den tidtabellsenliga avgångstiden)

(2023/C 35/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Specializat Cluj.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NC

Motpart: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Avgörande

Artikel 5.1 c iii) i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91,

ska tolkas så, att

de berörda passagerarna, vid inställd flygning, har rätt till kompensation i enlighet med artikel 7 av det lufttrafikföretag som utför flygningen, såvida inte de mindre än sju dagar före den tidtabellsenliga avgångstiden underrättas om att flygningen är inställd, och erbjuds ombokning så att de kan avresa högst en timme före den tidtabellsenliga avgångstiden och nå sin slutliga bestämmelseort senast två timmar efter den tidtabellsenliga ankomsttiden.

(¹) Datum för ingivande: 29.03.2022.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 13 juni 2022 GC m.fl.
mot Croce Rossa Italiana m.fl.**

(Mål C-389/22)

(2023/C 35/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: GC m.fl.

Motparter: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Tolkningsfrågor

- 1) Behöver en domstol i sista instans, för att få anse sig befriad från skyldigheten enligt artikel 267 FEUF att framställa en begäran om förhandsavgörande, i subjektiv mening styrka sin "övertyg[else] om att saken är lika uppenbar för domstolarna i de övriga medlemsstaterna och för E[U]-domstolen" (i den mening som avses i domen av den 6 oktober 1982, Cilfit m.fl., mål 283/81) genom att lämna en motivering när det gäller den tolkning som domstolarna i de övriga medlemsstaterna och EU-domstolen skulle kunna komma att göra om de fick en identisk fråga ställd till sig?
- 2) Är det, för att undvika att beviskraven ställs så högt att de omöjligt kan uppfyllas (så kallad *probatio diabolica*) och för att göra det möjligt att i praktiken återropa de av EU-domstolen angivna omständigheter som medför befrielse från skyldigheten att begära förhandsavgörande, tillräckligt att en domstol i sista instans styrker att en i det nationella målet aktualiserad fråga tänkt för förhandsavgörande (rörande tolkningen och den korrekta tillämpningen av den unionsbestämmelse som är relevant i det konkreta fallet) uppenbart saknar grund, genom att visa att det därvidlag inte föreligger något rimligt tvivel i rent objektivt hänseende – varvid det alltså inte är nödvändigt att göra en genomgång av de konkreta tolkningsmetoder som olika domstolar skulle kunna tänkas använda – mot bakgrund av unionsrättens terminologi och den betydelse som i denna tillmäts de ord som används i (den i det aktuella fallet relevanta) unionsbestämmelsen, av det unionsrättsliga lagstiftningssammanhang där bestämmelsen återfinns och av de skyddsåtgärder som ligger till grund för bestämmelsen samt med beaktande av unionsrättens utvecklingsstadium vid den tidpunkt då bestämmelsen ska tillämpas i det nationella målet?
- 3) Är det, för att tillgodose de i den italienska konstitutionen och unionsrätten stadfästa kraven på domstolarnas oberoende och på att mål avgörs i rimlig tid, möjligt att tolka artikel 267 FEUF på så sätt att den utgör hinder för att en högsta nationell domstol, som har prövat och ogillat ett yrkande om den ska begära förhandsavgörande avseende tolkning av unionsrätten, antingen automatiskt eller uteslutande på begäran av den som har väckt talan, blir föremål för ett förfarande avseende civilrättsligt och disciplinärt ansvar?
- 4) Är artiklarna 1626, 1653, 1668 och 1669 i lagstiftningsdekret nr 66 av den 15 mars 2010, där det föreskrivs att tidsbegränsad anställning hos ett offentligt organ utan avbrott får förlängas eller förnyas vid upprepade tillfällen under decennier, förenliga med direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ och med principen om skydd för berättigade förväntningar?
- 5) Är artiklarna 5 och 6 i lagstiftningsdekret nr 178/2012, i den del dessa artiklar innebär att medlemmar av personalen inom en och samma kår ska behandlas olika beroende på huruvida de är i kontinuerlig tjänst (det vill säga tillsvidareanställda) respektive i tillfällig tjänst (det vill säga visstidsanställda), utan att det finns några lagbestämmelser som garanterar att arbetstagare i tillfällig tjänst har möjlighet att behålla sin anställning efter en omorganisation av den enhet som de tillhör, förenliga med direktiv 1999/70/EG och med icke-diskrimineringsprincipen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, 1999, s 43).

Överklagande ingett den 14 september 2022 av Gugler France av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-147/21, Gugler France mot EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Mål C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Gugler France (ombud: S. Guerlain, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Alexander Gugler

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 5 december 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Gugler France ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 29 september 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers m.fl. mot Premier ministre/ Eerste Minister

(Mål C-623/22)

(2023/C 35/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables m.fl.

Motpart: Premier ministre/ Eerste Minister

Tolkningsfrågor

1. Åsidosätter rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang⁽¹⁾ artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, närmare bestämt den princip om likabehandling och icke-diskriminering som dessa bestämmelser garanterar, genom att direktiv (EU) 2018/822 inte begränsar skyldigheten att rapportera rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till bolagsskatt, utan gör den tillämplig på alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 "om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG" (?), vilket i belgisk rätt inte bara omfattar bolagsskatt utan även andra direkta skatter än bolagsskatt och indirekta skatter, såsom registreringsavgifter?
2. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822 principen om materiell straffrättslig legalitet som garanteras i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 7.1 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, den allmänna principen om rättssäkerhet och rätten till respekt för privatlivet som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, genom att begreppen "arrangemang" (och därmed "gränsöverskridande arrangemang",

"marknadsförbara arrangemang" och "anpassat arrangemang"), "förmedlare", "deltagare", "anknutet företag", "gränsöverskridande", olika "kännetecken" och "kriteriet om huvudsaklig nytta" som direktiv (EU) 2018/822 använder för att fastställa tillämpningsområdet och räckvidden av rapporteringsskyldigheten för rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, inte är tillräckligt klara och precisa?

3. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822, särskilt i den mån det genomför artikel 8ab.1 och 8ab.7 i ovannämnda direktiv 2011/16/EU, principen om materiell straffrättslig legalitet som garanteras i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 7.1 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och den rätt till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att utgångspunkten för den tidsfrist på 30 dagar inom vilken den berörda förmedlaren eller skattebetalaren ska uppfylla skyldigheten att rapportera ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang inte har fastställts tillräckligt klart och precist?
4. Åsidosätter artikel 1.2 i ovannämnda direktiv 2018/822 rätten till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, genom att det i den nya artikel 8ab.5, som införts i ovannämnda direktiv 2011/16/EU, föreskrivs att om en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätt till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten, ska denna medlemsstat kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet, eftersom denna skyldighet får till följd att en förmedlare som omfattas av en tystnadsplikt som är föremål för sanktionsåtgärder enligt lagstiftningen i denna medlemsstat är skyldig att med en annan förmedlare, som inte är hans klient, dela de uppgifter som han har fått kännedom om i samband med utövandet av sitt yrke?
5. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822 rätten till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att skyldigheten att rapportera rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang skulle innebära ett ingrepp i de berörda förmedlarnas och skattebetalarnas rätt till respekt för privatlivet, vilket inte är rimligt motiverat och proportionerligt i förhållande till de eftersträlvade målen och inte heller är relevant med hänsyn till målet att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl?

(¹) EUT L 139, 2018, s. 1

(²) EUT L 64, 2021, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – X mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Mål C-639/22)

(2023/C 35/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Tolkningsfråga

Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 (¹) tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse

- huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
- hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
- i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV mot Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Mål C-640/22)

(2023/C 35/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: Fiscale Eenheid Achmea BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 (¹) tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse

- huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
- hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
- i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?
- att ingen pension aktivt har tjänats in i pensionsfonden sedan den 1 januari 2018 och att fonden på grund av den låga täckningsgraden är skyldig att övergå till "kollektiv värdeöverföring" (*collectieve waardeoverdracht*) till en försäkringsgivare eller en annan pensionsfond?

- 2) Medför principen om skatteneutralitet att det vid tillämpningen av artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 inte enbart ska bedömas huruvida fonder som inte är fondföretag ^(?) är jämförbara med ett fondföretag, utan även huruvida dessa ur genomsnittskonsumentens synvinkel är jämförbara med andra fonder som inte är fondföretag, men som av medlemsstaten betraktas som särskilda investeringsfonder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

^(?) Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper.

Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Y mot Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Mål C-641/22)

(2023/C 35/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: Y

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Tolkningsfrågor

Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse

- huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
- hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
- i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?
- att arbetsgivaren har lämnat en garanti för ett belopp på upp till 250 000 000 euro för perioden 2014–2020 för att bygga upp det eftersträvade pensionskapitalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten mot Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Mål C-642/22)

(2023/C 35/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Tolkningsfråga

Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse

- huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
- hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
- i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting BPL Pensioen mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Mål C-643/22)

(2023/C 35/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: Stichting BPL Pensioen

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Tolkningsfråga

Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse

- huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
- hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
- i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Mål C-644/22)

(2023/C 35/33)

Rättegångsspråk: *Nederländska*

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en "särskild investeringsfond" i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse
 - huruvida andelsinnehavarna löper en individuell investeringsrisk, eller räcker det att andelsinnehavarna som kollektiv, och inga andra, drabbas av konsekvenserna av investeringsutfallet?
 - hur stor den kollektiva eller individuella risken är?
 - i vilken utsträckning storleken på pensionsutbetalningen även är beroende av andra faktorer, såsom antalet pensionsgrundande tjänsteår, lörens storlek och återbäringsräntan?
- 2) Medför principen om skatteneutralitet att det vid tillämpningen av artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 inte enbart ska bedömas huruvida fonder som inte är fondföretag ⁽²⁾ är jämförbara med ett fondföretag, utan även huruvida dessa ur genomsnittskonsumentens synvinkel är jämförbara med andra fonder som inte är fondföretag, men som av medlemsstaten betraktas som särskilda investeringsfonder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 17 oktober 2022 – Internationella federationen för fotbollsförbund (Fifa) mot BZ

(Mål C-650/22)

(2023/C 35/34)

Rättegångsspråk: *franska*

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i det nationella målet

Klagande: Internationella federationen för fotbollsförbund (Fifa)

Motpart: BZ

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 45 och 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas på så sätt att de utgör hinder för

- principen om solidariskt betalningsansvar mellan spelaren och den klubb som vill anställa honom för den ersättning som ska betalas till den klubb med vilken spelarens kontrakt har brutits utan giltig orsak, i enlighet med artikel 17.2 i RSTP [FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players (Fifa:s reglemente för fotbollsspelares status och spelarövergångar)], i kombination med de sportsliga påföljder som föreskrivs i artikel 17.4 i samma regler och de ekonomiska påföljder som föreskrivs i artikel 17.1;
- möjligheten för det förbund vilket spelarens tidigare klubb tillhör att vägra att utfärda det internationella transfercertifikat som krävs för att spelaren ska kunna anställas av en ny klubb, om det föreligger en tvist mellan den tidigare klubben och spelaren (artikel 9.1 i RSTP och artikel 8.2.7 i bilaga 3 till RSTP)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgien) den 19 oktober 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu mot Triferto Belgium NV

(Mål C-654/22)

(2023/C 35/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Parter i det nationella målet

Kärande: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Svarande: Triferto Belgium NV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 6.1, 3 led 10 och 3 led 11 i Reach-förordningen ⁽¹⁾ tolkas så, att registreringsplikten åvilar den som beställer/köper ämnet från en tillverkare utanför unionen, även om alla överenskommelser avseende den fysiska införseln till unionens tullområde i verkligheten träffas av en tredje part som även uttryckligen bekräftar att denna är ansvarig för införseln?

Är det för svaret på föregående fråga relevant huruvida den mängd som har beställts/köpts enbart utgör en del (men mer än 1 ton) av en större sändning av samma ämne från samma tillverkare utanför unionen som av denna tredje part förs in i unionen för förvaring i ett tullager?

- 2) Ska artikel 2.1 b i Reach-förordningen tolkas så, att även ämnen som lagras i ett tullager (genom att de hänförs till förfarandet J – 71 00 i fält 37 i det sammanfattande dokumentet) ska undantas från tillämpningsområdet för Reach-förordningen till dess att ämnet i ett senare skede hänförs till ett annat tullförfarande (till exempel övergång till fri omsättning)?

Om så är fallet, ska artiklarna 6.1, 3 led 10 och 3 led 11 i Reach-förordningen tolkas så, att registreringsplikten under sådana omständigheter åvilar den person som har köpt ämnet direkt utanför unionen och deklarerar detta (utan att först fysiskt ha fört in ämnet i unionens tullområde), även om ämnet redan har registrerats av det företag utanför unionen som tidigare fysiskt förde in ämnet i unionens tullområde?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 19 oktober 2022

(Mål C-658/22)

(2023/C 35/36)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2, 6.1, 6.3, samt artikel 19.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (FEU), jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) tolkas så, att när en medlemsstats domstol i sista instans (Sąd Najwyższy (Högsta domstolen, Polen)) har en dömande sammansättning som består av personer som utnämnts till domare i strid mot grundläggande bestämmelser i medlemsstatens lagstiftning om utnämning av domare i Högsta domstolen, utgör denna domstol inte är en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag och som säkerställer ett effektivt domstolsskydd för enskilda inom de områden som omfattas av unionsrätten, när nämnda åsidosättande består i följande:
 - a) Republiken Polens president tillkännager lediga domartjänster i Högsta domstolen utan föregående kontrasignering av premiärministern;
 - b) nomineringsförfarandet genomförs av ett nationellt organ (Krajowej Rady Sądownictwa, nedan kallad Nationella domstolsrådet) utan hänsyn till principen om insyn och rättvisa, och som – med beaktande av de omständigheter som berör rådets inrättande (i den del som rör domarna) och dess funktionssätt – inte uppfyller kraven för att anses vara ett konstitutionellt organ som ska värna domstolarnas oberoende och domarnas oavhängighet;
 - c) Republiken Polens president utnämner domare i Högsta domstolen, trots att Nationella domstolsrådets beslut att föreslå vederbörande utnämningar dessförinnan överklagats till den behöriga nationella domstolen (Naczelny Sąd Administracyjny, nedan kallad Högsta förvaltningsdomstolen, Polen). Högsta förvaltningsdomstolen sköt upp verkställigheten av beslutet i enlighet med nationell rätt och på grundval av att överklagandeförfarandet inte avslutats. Beslutet ansågs vara rättsstridigt av Högsta förvaltningsdomstolen, som därefter slutgiltigt upphävde det, vilket innebar att genom denna rättsakt fråntogs utnämningen till en tjänst som domare vid Högsta domstolen den nödvändiga rättsliga grunden enligt artikel 179 i Republiken Polens konstitution i form av en ansökan till Nationella domstolsrådet om utnämning till en tjänst som domare?

- 2) Ska artiklarna 2, 6.1 och 6.3 samt artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 47 i fördraget och artikel 267 FEUF tolkas så, att de hindrar tillämpningen av nationella bestämmelser såsom artiklarna 29.2 och 29.3, 26.3, 72.1, 72.2 och 72.3 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad text: Dz.U. av år 2021, artikel 154), med hänsyn till att de nationella bestämmelserna medför förbud mot Högsta domstolen att, vid äventyr av disciplinpåföljd i form av avsättning, fastställa eller bedöma lagenligheten av utnämningen av domare eller därav följande domarbefogenheter, eller att utvärdera begäran om uteslutning av domare enligt dessa grunder, under förutsättning att förbudet skulle omfattas av unionens skyldighet att respektera medlemsstaternas konstitutionella identitet?
- 3) Ska artiklarna 2, 4.2 och 4.3, jämförd med artikel 19 FEU och artikel 267 FEUF tolkas så, att en dom från en medlemsstats konstitutionsdomstol (Trybunał Konstytucyjny, nedan kallad Konstitutionsdomstolen, Polen), varigenom ett domstolsavgörande från medlemsstatens domstol i sista instans (Högsta domstolen) anses vara oförenlig med Republiken Polens konstitution, inte utgör hinder för en bedömning av domstolens oavhängighet och oberoende samt prövning av frågan huruvida domstolen har inrättats enligt lag i den mening som avses i unionsrätten, varvid det ska beaktas att syftet med Högsta domstolens dom var att följa EU-domstolens dom om att Republiken Polens konstitution jämte tillämpliga bestämmelser (den nationella lagstiftningen) inte berättigar Konstitutionsdomstolen att pröva domstolsavgöranden, inbegripet beslut om bristande överensstämmelse med lagar som antagits på grundval av artikel 83 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad text: Dz.U. av år 2021, artikel 154), samt att Konstitutionsdomstolen på grund av sin nuvarande sammansättning inte är en domstol som har inrättats enligt lag i den mening som avses i artikel 6.1 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Dz.U. av år 1993, nr 61, artikel 284, i dess ändrade lydelse)?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 24 oktober 2022 –
Strafverfahren mot M.N.**

(Mål C-670/22)

(2023/C 35/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Part i det nationella målet

Klagande: M.N.

Tolkningsfrågor

1. Beträffande tolkningen av begreppet utfärdande myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 jämförd med artikel 2 c i direktiv 2014/41 (¹):
 - a) Måste en domstol fatta beslut om en europeisk utredningsorder (nedan kallad utredningsorder) som utfärdas i syfte att inhämta bevis som den verkställande staten (i detta fall Frankrike) redan har i sin besittning, när det skulle krävas ett beslut av en domstol enligt den nationella lagstiftningen i den utfärdande staten (i detta fall Tyskland) om motsvarande inhämtning av bevis skulle genomföras i ett liknande inhemskt ärende?
 - b) I andra hand: Gäller detta i vart fall om den verkställande staten har genomfört de berörda åtgärderna för bevisinhämtning på den utfärdande statens territorium i syfte att därefter översända de inhämtade uppgifterna till intresserade utredande myndigheter i den utfärdande staten i brottsbekämpningssyfte?

- c) Måste en utredningsorder i syfte att inhämta bevis, oberoende av de nationella behörighetsreglerna i den utfärdande staten, alltid utfärdas av en domstol (eller av ett oberoende organ som inte deltar i brottsutredningen) om åtgärden innebär omfattande ingrepp i grundläggande rättigheter av stor vikt?

2. Beträffande tolkningen av artikel 6.1 a i direktiv 2014/41:

- a) Utgör artikel 6.1 a i direktiv 2014/41 hinder för att utfärda en utredningsorder för översändande av uppgifter som den verkställande staten (Frankrike) redan har i sin besittning och som härrör från avlyssning av telekommunikation – i synnerhet trafik- och lokaliseringssuppgifter samt innehållet i kommunikation – om avlyssningen som den verkställande staten genomfört omfattar samtliga användare av en kommunikationstjänst, utredningsordern omfattar en begäran om översändande av samtliga uppgifter beträffande anslutningar som använts på den utfärdande statens territorium och det varken när avlyssningen beslutades, när den genomfördes eller när utredningsordern utfärdades förelåg konkreta indikationer på att någon av dessa enskilda användare begått allvarliga brott?
- b) Utgör artikel 6.1 a i direktiv 2014/41 hinder för att utfärda en sådan utredningsorder om det inte är möjligt att kontrollera integriteten hos uppgifterna som inhämtats genom avlyssningen på grund av omfattande sekretess hos myndigheterna i den verkställande staten?

3. Beträffande tolkningen av artikel 6.1 b i direktiv 2014/41:

- a) Utgör artikel 6.1 b i direktiv 2014/41 hinder för att utfärda en utredningsorder för översändande av telekommunikationsdata som den verkställande staten (Frankrike) redan har i sin besittning om avlyssningen som ligger till grund för datainsamlingen i den verkställande staten hade varit olaglig enligt lagstiftningen i den utfärdande staten (Tyskland) i ett liknande inhemskt ärende?
- b) I andra hand: Gäller detta även när den verkställande staten har genomfört avlyssningen på den utfärdande statens territorium och i denna stats intresse?

4. Beträffande tolkningen av artikel 31.1 och 31.3 i direktiv 2014/41:

- a) Ska en åtgärd för insamling av trafik- och lokaliseringssuppgifter samt kommunikationsinnehåll från en internetbaserad kommunikationstjänst i samband med hemlig övervakning av terminalutrustning anses utgöra avlyssning av telekommunikation i den mening som avses i artikel 31 i direktiv 2014/41?
- b) Ska underrättelsen enligt artikel 31.1 i direktiv 2014/41 alltid riktas till en domstol, eller ska det i vart fall ske om åtgärden som den avlyssnande medlemsstaten (Frankrike) avser att genomföra endast skulle få genomföras efter domstolsbeslut i ett liknande inhemskt ärende enligt lagstiftningen i den underrättade medlemsstaten (Tyskland)?
- c) I den mån som artikel 31 i direktiv 2014/41 även syftar till att skydda den enskilde användaren av telekommunikation: omfattar detta skydd även användningen av uppgifterna i brottsbekämpande syften i den underrättade staten (Tyskland), och ska detta syfte i förekommande fall anses vara likvärdigt med bestämmelsens andra syfte, som är att respektera den underrättade medlemsstatens suveränitet?

5. Rättsföljder av att bevis inhämtats på ett sätt som strider mot unionsrätten

- a) Kan den unionsrättsliga effektivitetsprincipen innebära att bevis som inhämtats genom en utredningsorder som strider mot unionsrätten inte får användas?
- b) Innebär den unionsrättsliga likvärdighetsprincipen att bevis som inhämtats genom en utredningsorder som strider mot unionsrätten inte får användas om åtgärden som ligger till grund för bevisinhämtningen i den verkställande staten inte hade varit tillåten i ett liknande inhemskt ärende i den utfärdande staten och bevis som inhämtats genom en sådan olaglig inhemsk åtgärd inte skulle få användas enligt lagstiftningen i den utfärdande staten?

- c) Strider det mot unionsrätten och i synnerhet mot effektivitetsprincipen om användningen i brottmål av bevismaterial som inhämtats i strid med unionsrätten, närmare bestämt på grund av att det inte fanns någon misstanke om brott, rättfärdigas inom ramen för en intresseavvägning med hänvisning till allvaret i de brott som uppdragats först i samband med att dessa bevismaterial analyserades?
- d) I andra hand: Följer det av unionsrätten, i synnerhet effektivitetsprincipen, att överträdelser mot unionsrätten i samband med att bevisning inhämtats inom ramen för en nationell brottsutredning, även vid allvarlig brottslighet, inte får bli helt utan rättsliga följder och att dessa överträdelser således ska beaktas till den tilltalades förmån åtminstone vid bevisvärderingen eller vid påföljdsbestämningen?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Polen) den 2 november 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. mot P. S.A.

(Mål C-677/22)

(2023/C 35/38)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Parter i det nationella målet

Kärande: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Svarande: P. S.A.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (omarbetning) (¹) tolkas så, att en näringsidkares uttryckliga fastställande av en betalningsperiod som överstiger 60 kalenderdagar endast får tillämpas på avtal där avtalsvillkoren inte uteslutande utformas av en av avtalsparterna?

(¹) EUT L 48, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polen) den 3 november 2022 – Profi Credit Polska S.A. mot G.N.

(Mål C-678/22)

(2023/C 35/39)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Parter i det nationella målet

Klagande: Profi Credit Polska S.A.

Motpart: G.N.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 10.2 f jämförd med artikel 3 j i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾ mot bakgrund av effektivitetsprincipen i unionsrätten och syftet med det direktivet samt mot bakgrund av artikel 3.1 och 3.2 jämförd med artikel 4.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för att det i konsumentkreditavtal, vars innehåll inte är resultatet av en individuell förhandling mellan näringsidkaren (långgivaren) och konsumenten (låntagaren), införs sådana villkor som föreskriver att ränta inte enbart ska tas ut på det belopp som betalas till konsumenten, utan även på andra kreditkostnader än ränta (det vill säga provisioner eller andra avgifter som inte ingår i det kreditbelopp som betalats till konsumenten, utan utgör det totala belopp som konsumenten ska betala för att fullgöra sina skyldigheter enligt konsumentkreditavtalet)?
- 2) Ska artikel 10.2 f och g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG mot bakgrund av effektivitetsprincipen i unionsrätten och syftet med det direktivet samt mot bakgrund av artikel 5 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal tolkas så, att de utgör hinder för att det i konsumentkreditavtal, vars innehåll inte är resultatet av en individuell förhandling mellan näringsidkaren (långgivaren) och konsumenten (låntagaren), införs villkor som enbart anger räntan på lånet och det totala värdet uttryckt i belopp av den kapitaliserade ränta som konsumenten är skyldig att betala för att fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal, utan att konsumenten samtidigt uttryckligen informeras om att grunden för beräkning av den kapitaliserade räntan (uttryckt i belopp) skiljer sig från det kreditbelopp som faktiskt betalats till konsumenten och, i synnerhet, att den är summan av det kreditbelopp som betalats till konsumenten och andra kreditkostnader än ränta (det vill säga provisioner eller andra avgifter som inte ingår i det kreditbelopp som betalats till konsumenten, men som utgör det totala belopp som konsumenten ska betala för att fullgöra sina skyldigheter enligt konsumentkreditavtalet)?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upravni sud u Zagrebu (Kroatien) den 2 november 2022 – LM mot Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Mål C-682/22)

(2023/C 35/40)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Upravni sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Klagande: LM

Motpart: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Tolkningsfråga

Ska artikel 26.1c i Ramavtalet mellan Republiken Albanien och Europeiska gemenskapernas kommission om reglerna för samarbete om ekonomiskt stöd från Europeiska gemenskapen till Republiken Albanien inom ramen för genomförandet av stöd inför anslutningen, undertecknat den 18 oktober 2007, tolkas så, att en medlemsstat, i förevarande fall Republiken Kroatien, inte har rätt att ta ut inkomstskatt på den ersättning som under 2016 betalades ut till en av dess medborgare som anlitades som

långtidsexpert, avseende uppgifter som vederbörande utförde på albanskt territorium inom ramen för ett projekt där statliga institutioner i Republiken Albanien är stödmottagare och som finansieras av Europeiska unionen inom ramen för instrumentet för stöd inför anslutningen IPA 2013?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 4 november 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari m. fl. mot Presidenza del Consiglio dei ministri m.fl.

(Mål C-683/22)

(2023/C 35/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Motpart: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Tolkningsfrågor

1. Strider det mot unionsrätten att göra en tolkning av nationell lagstiftning som innebär att den upphandlande myndigheten får inleda ett förfarande om ändring av koncessionshavaren och föremålet för en pågående motorvägskoncession eller om omförhandling av denna koncession utan att bedöma och uttala sig om skyldigheten att genomföra ett offentligt upphandlingsförfarande?
2. Strider det mot unionsrätten att göra en tolkning av nationell lagstiftning som innebär att den upphandlande myndigheten får inleda ett förfarande om ändring av koncessionshavaren och föremålet för en pågående motorvägskoncession eller om omförhandling av denna koncession utan att bedöma huruvida en koncessionshavare som har gjort sig skyldig till en allvarlig försummelse är pålitlig?
3. Föreskrivs det i unionsrätten att avtalsförhållandet ska sägas upp för det fall det visar sig att skyldigheten att genomföra ett offentligt upphandlingsförfarande har åsidosatts och/eller att innehavaren av en motorvägskoncession är opålitlig?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Oristano (Italien) den 9 november 2022 – S.G. mot Unione di Comuni Alta Marmilla

(Mål C-689/22)

(2023/C 35/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Oristano

Parter i det nationella målet

Klagande: S.G.

Motpart: Unione di Comuni Alta Marmilla

Tolkningsfråga

Ska artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾, tillsammans eller enskilt, tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis som motiveras av hänsyn till de offentliga finanserna och som innebär att personal inom offentlig förvaltning, inbegripet personer i ledande befattning, under inga omständigheter får ges kontant ersättning för förvärvad men outtagen semester i samband med att anställningen upphör?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 10 november 2022 – I. sp. z o.o mot M.W.

(Mål C-693/22)

(2023/C 35/43)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: I. sp. z o.o.

Svarande: M.W.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 5.1 a jämförd med artiklarna 6.1 a, 6.1 c, 6.1 e samt artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det är tillåtet att i ett utmättningsförfarande sälja en databas i den mening som avses i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser ⁽²⁾ som innehåller personuppgifter, när de personer som personuppgifterna avser inte har gett sitt samtycke till en sådan försäljning?

⁽¹⁾ EUT L 119, 2016, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 77, 1996, s. 20.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Městský soud v Praze (Republiken Tjeckien) den 10 november 2022 – Fondee a.s. mot Česká národní banka

(Mål C-695/22)

(2023/C 35/44)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Městský soud v Praze

Parter i det nationella målet

Klagande: Fondee a.s.

Motpart: Česká národní banka

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en person som enligt artikel 3.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹⁾ om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II) inte omfattas av direktivets tillämpningsområde och som enligt artikel 3.3 i direktivet inte heller åtnjuter friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 34 i direktivet, istället anses ha rätt till friheten att tillhandahålla tjänster som föreskrivs i artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om personen inte själv tillhandahåller investeringstjänster på grundval av ett gemensamt EU-pass till en kund som är etablerad i en annan medlemsstat, men är mottagare av en investeringstjänst från en utländsk enhet som omfattas av det gemensamma EU-passet, eller på annat sätt deltar (i egenskap av förmedlare) i att tillhandahålla denna tjänst till slutkunden?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, utgör unionsrätten, särskilt med hänsyn till artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, hinder mot lagstiftning som förbjuder en investeringsförmedlare att vidarebefordra en kundorder till en utländsk värdepappershandlare?

⁽¹⁾ EUT L 173, 2014, s. 349.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 14 november 2022 – brottmål mot TP och OF

(Mål C-698/22)

(2023/C 35/45)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Apelativen sad Varna

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

TP och OF

Tolkningsfrågor

I. Kan ämnen som visserligen inte anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 111/2005⁽¹⁾, men som ändå har använts för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, omfattas av brottet olaglig transport över de nationella gränserna i den mening som avses i artikel 242.3 i den bulgariska strafflagen (i deras egenskap av material), trots att särskilda importbestämmelser inte föreskrivs i vare sig den nationella rätten eller i den tillämpliga unionsrätten för sådana ämnen? Artikel 242.3 i den bulgariska strafflagen är en rambestämmelse i vilken det hänvisas till andra särskilda bestämmelser som uttryckligen reglerar import av narkotikaprekursorer. Är den nationella bestämmelsen i artikel 242.3 i den bulgariska strafflagen (som till innehållet motsvarar artikel 354a andra meningen i samma lag) i denna mening förenlig med artikel 49 i stadgan och artikel 7 i Europakonventionen, i den mån det inte finns några lagbestämmelser om import av sådana material som skulle kunna komplettera de straffrättsliga rambestämmelserna?

II. Om denna fråga besvaras jakande:

II.1. Vad avses med "använts för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen" i den mening som avses i artikel 2 b i förordning (EG) nr 111/2005, och ska detta förstås som enbart en blandning av ämnen för framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, eller kan formuleringen också innebära att ämnena ingår i kemiska reaktioner för syntes av narkotika eller psykotropa ämnen?

II.2. Ämnet APAA definierades som direkt prekursor till amfetaminer och togs upp i kategori 1 i bilaga I till förordning 273/2004 och i bilagan till förordning nr 111/2005 genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1737 ⁽²⁾ av den 14 juli 2020 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 och rådets förordning (EG) nr 111/2005 vad gäller införande av vissa narkotikapreksorer. Ska APAA, innan det att det togs upp i denna förteckning, anses ha varit ett ämne eller material som används för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, och av vilka importbestämmelser omfattades det då?

III. Kan sådana verksamheter och förhållningssätt som har samband med finansiering av, överenskommelser om och organisation av import av ämnen, i den mening som avses i artikel 2 a i förordning (EG) nr 111/2005 (APAAN och PMK), inbegripet sysselsättning av andra fysiska och/eller juridiska personer som direkt ombesörjer tulldeklaration och upprättar tuldokument för importen, anses utgöra "verksamhet av mellanhänder", "marknadsaktör" eller "importör" i den mening som avses i artikel 2 e), f) och h) i förordning nr 111/2005?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikapreksorer mellan gemenskapen och tredjeländer (EGT L 22, 2005, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1737 av den 14 juli 2020 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 och rådets förordning (EG) nr 111/2005 vad gäller införande av vissa narkotikapreksorer i förteckningen över förtecknade ämnen (EUT L 392, s. 1).

Överklagande ingett den 24 november 2022 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 14 september 2022 i mål T-775/20, PB mot kommissionen

(Mål C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà)

Övriga parter i målet: PB, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den första och den tredje punkten i domslutet i den dom som tribunalen meddelade den 14 september 2022 i mål T-775/20,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak av talan om ogiltigförklaring, och
- förplikta PB att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Kommissionen har till stöd för sitt överklagande åberopat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen.

Kommissionen har gjort gällande att tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den i punkt 65 i den överklagade domen, på grundval av resonemanget i punkterna 51–64 i domen, fann att förordning nr 2988/95 ⁽¹⁾ "således inte i sig kan utgöra en relevant rättslig grund för att vidta administrativa åtgärder för att återkräva felaktigt uppburna belopp. ...".

Tribunalen gjorde här en felaktig rättstillämpning, eftersom artiklarna 4 och 7 i förordning nr 2988/95 utgör en självständig och tillräckligt precis grund för att vidta administrativa indrivningsåtgärder, vilka inte kan anses utgöra en sanktion.

I punkt 69 i den överklagade domen slog tribunalen slutligen fast att det inte var möjligt att med stöd av artikel 103 i 2002 års budgetförordning, jämförd med artiklarna 4 och 7 i förordning nr 2988/95, vidta en åtgärd mot PB, eftersom han inte var den direkta mottagaren av utbetalningarna.

Enligt kommissionen gjorde tribunalen även här en felaktig rättstillämpning, eftersom artikel 7 i förordning nr 2988/95, jämförd med dess artikel 4 och artikel 103 i 2002 års budgetförordning, utgör en bestämmelse som är tillräckligt klar och precis för att det ska vara möjligt att vidta indrivningsåtgärder mot PB, även om han inte var den direkta mottagaren av de aktuella betalningarna.

(¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 1995, s. 1).

Ansökan om tillstånd att verkställa ett beslut om kvarstad ingiven den 30 november 2022 – Ntinos Ramon mot Europeiska kommissionen

(Mål C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ntinos Ramon (ombud: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatzis och Alexandros Dimitriadis, advocati, Pavlos Eleftheriadis, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

- förordna om upphävande av Europeiska kommissionens immunitet, i enlighet med artikel 1 i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, och godkänna delgivning och verkställighet av interimistiskt beslut om kvarstad hos tredje man av den 23 juni 2019 fattat av Eparchiako Dikastirio Ammochostou Eparchiako Dikastirio Ammochostou (Distriktsdomstolen i Famagusta, Cypern) mot Europeiska kommissionen med förbehåll för att dess immunitet upphävs, och som avser Ntinos Ramons krav på Republiken Turkiet på ett belopp om 622 114,52 euro, vilket belopp tillerkändes sökanden år 2010 av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna på grund av att hans rättigheter kränkts genom turkiska myndigheters olagliga ockupation av hans egendom,
- förordna om alla åtgärder som domstolen finner skäligen med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, jämte mervärdesskatt.

Grunder och huvudargument

Republiken Turkiet innehar fordringar på Europeiska unionen som är säkra, förfallna till betalning och verkställbara enligt följande finansieringsavtal mellan EU och Turkiet:

- (a) *Finansieringsavtal 2018 "Årligt åtgärdsprogram för Turkiet – 2018"* av den 6 november 2019 till ett belopp av 98,4 miljoner euro.
- (b) *Finansieringsavtal 2019 "Årligt åtgärdsprogram för Turkiet – 2019"* av den 4 juni 2020 till ett maximibelopp på 157,7 miljoner euro.
- (c) *Finansieringsavtal 2020 "Årligt åtgärdsprogram för Turkiet – 2019"* av den 26 mars 2021 till ett maximibelopp på 122 miljoner euro.

Målet med Europeiska unionens föranslutningsstöd är bland annat att stödja Turkiet att genomföra reformer för att närma sig det europeiska regelverket, däribland respekten för rättsstatsprincipen och skyddet för de mänskliga rättigheterna.

Det kvarstadsbeslut som sökanden har begärt syftar till att följa en dom från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna av den 26 oktober 2010 i målet Ramon mot Republiken Turkiet (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295) och utgör en åtgärd för att främja, skydda och respektera de mänskliga rättigheterna.

Kvarstaden av de fordringar som Turkiet har på Europeiska unionen upp till det belopp som Republiken Turkiet är skyldig Ntinós Ramon hindrar inte Europeiska unionen från att fungera väl och kommer inte att begränsa deras oberoende. Tvärtom kommer den att bidra till att förverkliga ett av huvudsyftena med det föranslutningsstöd som beviljats Turkiet, nämligen att den stat som ansöker om anslutning ska respektera rättsstatsprincipen och skydda de mänskliga rättigheterna.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – PKK mot rådet

(Mål T-316/14 RENV och T-148/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot PKK i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av tillgångar – Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp – Tillämplighet på situationer med väpnad konflikt – Terroristgrupp – Faktisk grund för besluten om frysning av tillgångar – Beslut fattat av en behörig myndighet – Myndighet i ett tredjeland – Översyn – Proportionalitet – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Justering av ansökan)

(2023/C 35/48)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Kurdistan Workers' Party (PKK) (ombud: advokaterna A. van Eik och T. Buruma)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Van Overmeire och B. Driessen)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden i mål T-316/14 RENV: Europeiska kommissionen (ombud: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina och R. Tricot)

Parter som har intervenerat till stöd för motparten: Republiken Frankrike (ombud: A.-L. Desjonquères, B. Fodda och J.-L. Carré) och Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och J. Langer)

Saken

Genom sin talan i mål T-316/14 RENV, med stöd av artikel 263 FEUF, yrkar sökanden ogiltigförklaring av

- rådets genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 av den 10 februari 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 714/2013 (EUT L 40, 2014, s. 9),
- rådets genomförandeförordning (EU) nr 790/2014 av den 22 juli 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 125/2014 (EUT L 217, 2014, s. 1),
- rådets beslut (Gusp) 2015/521 av den 26 mars 2015 om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2014/483/Gusp (EUT L 82, 2015, s. 107),
- rådets genomförandeförordning (EU) 2015/513 av den 26 mars 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 och om upphävande av förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 790/2014 (EUT L 82, 2015, s. 1),
- rådets beslut (Gusp) 2015/1334 av den 31 juli 2015 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2015/521 (EUT L 206, 2015, s. 61),

- rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1325 av den 31 juli 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2015/513 (EUT L 206, 2015, s. 12),
- genomförandeförordning (EU) 2015/2425 av den 21 december 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 och om upphävande av förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2015/1325 (EUT L 334, 2015, s. 1),
- rådets genomförandeförordning (EU) 2016/1127 av den 12 juli 2016 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2015/2425 (EUT L 188, 2016, s. 1),
- rådets genomförandeförordning (EU) 2017/150 av den 27 januari 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2016/1127 (EUT L 23, 2017, s. 3),
- rådets beslut (Gusp) 2017/1426 av den 4 augusti 2017 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/154 (EUT L 204, 2017, s. 95), och
- rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1420 av den 4 augusti 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2017/150 (EUT L 204, 2017, s. 3), i den del dessa rättsakter rör sökanden.

Genom sin talan i mål T-148/19, som även den grundas på artikel 263 FEUF, yrkar sökanden ogiltigförklaring av

- rådets beslut (Gusp) 2019/25 av den 8 januari 2019 om ändring och uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2018/1084 (EUT L 6, 2019, s. 6),
- rådets beslut (Gusp) 2019/1341 av den 8 augusti 2019 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2019/25 (EUT L 209, 2019, s. 15),
- rådets genomförandeförordning (EU) 2019/1337 av den 8 augusti 2019 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2019/24 (EUT L 209, 2019, s. 1),
- rådets genomförandeförordning (EU) 2020/19 av den 13 januari 2020 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning och om upphävande av genomförandeförordning 2019/1337 (EUT L 81, 2020, s. 1),
- rådets beslut (Gusp) 2020/1132 av den 30 juli 2020 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2020/20 (EUT L 247, 2020, s. 18), och

- rådets genomförandeförordning (EU) 2020/1128 av den 30 juli 2020 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2020/19 (EUT L 247, 2020, s. 1), i den del dessa rättsakter rör sökanden.

Domslut

- 1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 av den 10 februari 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 714/2013, och rådets genomförandeförordning (EU) nr 790/2014 av den 22 juli 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 125/2014 ogiltigförklaras, i den del de rör Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Talan i mål T-316/14 RENV ogillas i övrigt.
- 3) Talan i mål T-148/19 ogillas.
- 4) PKK och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader i målen T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV och T-148/19.
- 5) Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna ska bära sina egna rättegångskostnader..

(¹) EUT C 245, 28.07.2014.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Trasta Komerbanka m.fl. mot ECB

(Mål T-698/16) (¹)

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – En sökande har avlidit – Det saknas delvis anledning att döma i saken – De deltagande medlemsstaternas nationella myndigheters och ECB:s behörigheter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen – Likabehandling – Proportionalitet – Berättade förväntningar – Rättssäkerhet – Maktmissbruk – Rätten till försvar – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 35/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lettland) och sex övriga sökanden vilkas namn finns upptagna i bilagan till domen (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta och A. Witte, biträdda av advokaten B. Schneider)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Republiken Lettland (ombud: K. Pommere och J. Davidoviča), Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och A. Steiblytè)

Saken

Sökandena har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av ECB:s beslut ECB/SSM/2016 – 529900WI-P0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 av den 11 juli 2016, genom vilket Trasta Komerbankas tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut återkallades.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken i den del som avser Igors Buimisters.
- 2) Talan ogillas.
- 3) Trasta Komerčbanka AS och övriga sökanden vilkas namn finns upptagna i bilagan till domen, med undantag för Igors Buimisters, ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Igors Buimisters ska bära sina rättegångskostnader.
- 5) Europeiska kommissionen och Republiken Lettland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 441 av den 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Österrike mot kommissionen

(Mål T-101/18) (¹)

(Statligt stöd – Kärnkraftsindustrin – Stödåtgärd som Ungern planerar att genomföra för utvecklingen av två nya kärnkraftsreaktorer vid kärnkraftverket Paks – Beslut i vilket det fastställs att stödet är förenligt med den inre marknaden förutsatt att vissa åtaganden iakttas – Artikel 107.3 c FEUF – Huruvida stödet är förenligt med de icke stödrättsliga bestämmelserna i unionen – Oupplösligt samband – Främjande av kärnenergi – Artikel 192 första stycket i Euratomfördraget – Principen om skydd för miljön, principen om att förorenaren betalar, försiktighetsprincipen och hållbarhetsprincipen – Fastställande av den relevanta näringsverksamheten – Marknadsmislyckande – Snedvridning av konkurrensen – Stödets proportionalitet – Behov av ett statligt ingripande – Fastställande av stödslagen – Upphandlingsförfarande – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 35/50)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Republiken Österrike (ombud: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert och T. Ziniel, biträdda av advokaten H. Kristoferitsch)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Blanck, K. Herrmann och P. Němečková)

Part som intervenerat till stöd för sökanden: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: A. Germeaux et T. Schell, biträdda av advokaten P. Kinsch)

Parter som intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš och L. Halajová), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier och P. Dodeller), Ungern (ombud: M. Fehér, biträdd av advokaterna P. Nagy, N. Grácia Malfeito, B. Karsai och C. Bellamy, KC), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna), Republiken Slovakien (ombud: S. Ondrášiková), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: F. Shibli, L. Baxter och S. McCrory, biträdda av T. Johnston, barrister)

Saken

Talan som väckts enligt artikel 263 FEUF med yrkande om att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/2112 av den 6 mars 2017 om den åtgärd/den stödordning/det statliga stöd SA.38454 – 2015/C (f.d. 2015/N) som Ungern planerar att genomföra till förmån för utvecklingen av två nya kärnkraftsreaktorer vid kärnkraftverket Paks II (EUT L 317, 2017, s. 45)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Republiken Österrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
3. Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 152, 30.4.2018.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot ECB

(Mål T-275/19) (¹)

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – ECB:s befogenheter – Utredningsbefogenhet – Inspektioner på plats – Artikel 12 i förordning (EU) nr 1024/2013 – ECB:s beslut att företa en inspektion i lokalerna hos ett mindre betydande kreditinstitut – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Upptagande till sakprövning – ECB:s befogenhet – Motiveringsskyldighet – Omständigheter som kan motivera en inspektion – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Yrkande om att förhandling ska hållas, utan att någon grund åberopats för yrkandet)

(2023/C 35/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, F. Bonnard och V. Hümpfner)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis och A. Steiblyté)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF, genom vilken sökanden yrkar ogiltigförklaring av beslut meddelat av Europeiska centralbanken (ECB), delgivet genom brev av den 14 februari 2019, om att en inspektion på plats ska företas i sökandens lokaler.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) PNB Banka AS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB).
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 213, 24.6.2019.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot EIB(Mål T-301/19) ⁽¹⁾

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut – Artikel 6.5 b i förordning (EU) nr 1024/2013 – Behov av ECB:s direkta tillsyn av ett mindre betydande kreditinstitut – Begäran från den nationella behöriga myndigheten – Artikel 68.5 i förordning (EU) nr 468/2014 – ECB:s beslut att klassificera PNB Banka som en betydande enhet som omfattas av ECB:s direkta tillsyn – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet – Rätten till försvar – Tillgång till administrativa handlingar – Rapport enligt artikel 68.3 i förordning nr 468/2014 – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Begäran om muntlig förhandling utan motivering)

(2023/C 35/52)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, F. Bonnard och D. Segoin)

Saken

Sökanden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens (ECB) beslut, meddelat genom skrivelse av den 1 mars 2019, att klassificera sökanden som en betydande enhet som omfattas av dess direkta tillsyn.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) PNB Banka AS ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB).

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.07.2019.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – PNB Banka mot ECB(Mål T-330/19) ⁽¹⁾

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 22 i direktiv 2013/36/EU – ECB:s invändning mot förvärv av kvalificerade andelar i ett kreditinstitut – Utgångspunkt för bedömningsperioden – ECB:s ingripande under den inledande delen av förfarandet – Kriterier för finansiell stabilitet hos förvärvskandidaten och iakttagande av tillsynskrav – Förekomst av skälig grund för invändning mot förvärv på grundval av ett enda eller flera bedömningskriterier – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Yrkande om att förhandling ska hållas, utan att någon grund åberopats för yrkandet)

(2023/C 35/53)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, F. Bonnard och V. Hümpfner)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis och A. Steiblyté)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF, genom vilken sökanden yrkar ogiltigförklaring av beslut meddelat av Europeiska centralbanken (ECB), delgivet genom brev av den 21 mars 2019, om att invända mot förvärvet av kvalificerade andelar i B.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) PNB Banka AS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB).
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 270, 12.8.2019.

Tribunalens dom av den 7 december 2022– PNB Banka mot ECB

(Mål T-230/20) (¹)

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Tilldelning av särskilda uppgifter till ECB – Beslut att återkalla tillståndet för kreditinstitutet PNB Banka – Förslag att återkalla tillstånd från den behöriga nationella myndigheten – Insolvensbeslut avseende PNB Banka – Rimlig tidsfrist – Motiveringskyldighet – Proportionalitet)

(2023/C 35/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, F. Bonnard och V. Hümpfner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Lettland (ombud: K. Pommere och J. Davidoviča och E. Bārdiņš)

Saken

Sökanden har med stöd av artikel 263 FEUF väckt talan om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 17 februari 2020, ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016, att återkalla sökandens tillstånd för kreditinstitut.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) PNB Banka AS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB), inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

3) Republiken Lettland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 209, 22.6.2020.

Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen

(Mål T-275/20) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för stål för spännarmring – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras – Uppskov med skyldigheten att ställa en säkerhet – Etappindelning av preliminära betalningar – Dom i vilken beslutet delvis ogiltigförklaras och böter fastställs till samma belopp som de böter som ursprungligen ålagdes – Avräkning av preliminära betalningar – Dröjsmålsränta – Artikel 266 första stycket FEUF – Obehörig vinst – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Rättslig grund saknas – Rättsstridighet)

(2023/C 35/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Duys och N. Tkatchenko)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och L. Mantl)

Saken

Sökandena har i första hand yrkat, med stöd av artikel 263 FEUF, att tribunalen ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens skrivelse av den 2 mars 2020, genom vilken kommissionen ålade sökandena att till kommissionen betala 12 236 931,69 euro, som enligt kommissionen motsvarar det belopp som återstår av de böter sökandena ålades att betala den 30 september 2010, vidare att det ska konstateras att böterna betalades till fullo den 17 oktober 2019 genom betalningen av 18 149 636,24 euro samt att kommissionen ska förpliktas att till WDI betala ett belopp på 1 633 085,17 euro jämte ränta från och med sistnämnda datum på grund av att kommissionen gjort en obehörig vinst. I andra hand yrkar sökandena, med stöd av artikel 268 FEUF, att kommissionen ska förpliktas att till sökandena betala 12 236 931,69 euro, som kommissionen krävt av WDI, samt ett belopp motsvarande den överskjutande delen av den betalning kommissionen erhållit, som uppgår till 1 633 085,17 euro, jämte ränta från den 17 oktober 2019 till dess att hela det belopp som ska betalas har betalats.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG och Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 247, 27.07.2020.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Litauen mot kommissionen(Mål T-537/20) ⁽¹⁾**(EGFJ och Ejflu – Betalningar som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Litauen – Stöd till förtidspension – Artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 – Artikel 34.6 och artikel 35.1 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014)**

(2023/C 35/56)

Rättegångsspråk: litauiska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Republiken Litauen (ombud: R. Dzikovič och K. Dieninis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė och M. Kaduczak)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF, varvid republiken Litauen har yrkat på ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/859 av den 16 juni 2020 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 195, 2020, s. 59), varigenom republiken Litauen har påförts en finansiell schablonkorrigering med 5 procent, och ett belopp om 2 186 447,97 euro har undantagits från den finansiering som utbetalats som stöd till förtidspension under perioden från den 16 oktober 2013 till den 30 juni 2018.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Litauen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – CCPL m.fl. mot kommissionen(Mål T-130/21) ⁽¹⁾**(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Livsmedelsförpackningar för detaljförsäljning – Beslut att ändra bötesbeloppet – Bötesberäkningssätt – Ansvar för överträdelsen – 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbelopp – Tak för böterna – Proportionalitet – Likabehandling – Bidragsförmåga)**

(2023/C 35/57)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Sökande: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Emilie, Italien), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italien), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakien) (ombud: advokaterna E. Cucchiara och E. Rocchi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och T. Baumé)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF, genom vilken sökandena yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 8940 final av den 17 december 2020 om ändring av det bötesbelopp som ålagts genom kommissionens beslut C(2015) 4336 final av den 24 juni 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljförsäljning).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA och Coopbox Eastern s.r.o. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 148, 26.4.2021.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Italien mot kommissionen

(Mål T-221/21) ⁽¹⁾

(EGFJ) och Ejflu – Utgifter som undantagits från finansiering – Arealrelaterat stödsystem – Finansiella korrigeringar – Begreppet permanent gräsmark – Artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 – Artikel 5.3 i delegerad förordning (EU) nr 499/2014

(2023/C 35/58)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av C. Gerardis, G. Rocchitta och E. Feola, avvocati dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi, J. Aquilina och F. Moro)

Saken

Republiken Italien har genom sin talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF ansökt om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/261 av den 17 februari 2021 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 59, s. 10), i den del som avser vissa av dess utgifter.

Domslut

- 1) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/261 av den 17 februari 2021 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ogiltigförklaras såvitt avser den del enligt vilken Republiken Italien ska göra en schablonkorrigering på 2 procent beträffande det arealstöd som Italien beviljats och som avser ett belopp om 67 368 272,99 euro för år 2017.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Italien och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 228, 14.06.2021.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – KN mot parlamentet(Mål T-401/21) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt – Ledamot i EESK – Förfarande angående ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019 – Parlamentets resolution i vilken sökanden pekas ut som den som utfört de handlingar som utgör mobbning – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas – Avvisning – Skadeståndstalan – Skydd av personuppgifter – Oskuldspresumtion – Principen om god förvaltningssed – Proportionalitet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)

(2023/C 35/59)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: KN (ombud: advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och M. Aboudi)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: R. Crowe, C. Burgos oh M. Allik, samtliga i egenskap av ombud)

Saken

Talan dels enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut (EU, Euratom) 2021/1552 av den 28 april 2021 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 340, 2021, s. 140) och av Europaparlamentets resolution (EU) 2021/1553 av den 29 april 2021 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 340, 2021, s. 141), dels enligt artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada han lidit till följd av de angripna rättsakterna.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) KN ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 338, 23.8.2021.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av en cylindrisk sanitär komponent)(Mål T-487/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger en cylindrisk sanitär komponent – Taktilt positionsmärke – Absoluta registreringshinder – Lagens tillämpningsområde – Prövning ex officio – Överklagandenämndens prövning av särskiljningsförmågan – Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (sedermera artikel 7.1 b i förordning 2017/1001) – Kännetecken som inte kan utgöra ett EU-varumärke – Avsaknad av en precis och i sig fullständig grafisk återgivning av det taktila intryck som kännetecknet ger upphov till – Artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EG) nr 207/2007 (sedermera artikel 4 och artikel 7.1 a i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Neoperl AG (Reinach, Schweiz) (ombud: advokat U. Kaufmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee och D. Hanf)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, varvid klaganden har yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 3 juni 2021 (ärende R 2327/2019–5).

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 3 juni 2021 (ärende R 2327/2019–5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 391, 27.9.2021.

Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Zeta Farmaceutici mot EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS)

(Mål T-515/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket EUPHYTOS – Äldre EU-figurmärke EuPhidra – Bevis på användning av det äldre varumärket – Artiklarna 56.2 och 43.2 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artiklarna 64.2 och 47.2 i förordning (EU) 2017/1001) – Relevanta tidsperioder – Bevis framlagda för första gången inför överklagandenämnden – Överklagandenämnden utrymme för skönsmässig bedömning – Kvalificering av ny eller kompletterande bevisning – Artikel 95.2 i förordning 2017/1001 – Artikel 27.4 i delegerad förordning (EU) 2018/625)

(2023/C 35/61)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zeta Farmaceutici SpA (Vicence, Italien) (ombud: advokaterna F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo och D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden: Specchiasol Srl (Bussolengo, Italien)

Saken

Genom överklagande med stöd av artikel 263 FEUF begär klaganden ogiltigförklaring och ändring av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 10 juni 2021 (ärende R 2094/2019-1).

Domslut

- 1) Beslutet meddelat av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 10 juni 2021 (ärende R 2094/2019-1) ogiltigförklaras.

- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Zeta Farmaceutici SpA:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 422, 18.10.2021.

**Tribunalens dom av den 30 november 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech
(Tillbehör till trådlös fjärrkontroll)**

(Mål T-612/21) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning som återger ett tillbehör till en trådlös fjärrkontroll – Ogiltighetsgrund – Detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion – Artiklarna 8.1 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Omständigheter som har åberopats eller bevisning som ingetts för första gången vid överklagandenämnden – Artikel 63.2 i förordning nr 6/2002 – Motiveringsskyldighet – Artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna)

(2023/C 35/62)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polen) (ombud: advokat M. Oleksyn)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Chylińska och J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden: ESSAtech (Přistoupim, Republiken Tjeckien)

Saken

Klaganden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF att det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juli 2021 (ärende R 1072/2020-3) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juli 2021 (ärende R 1072/2020-3) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta de kostnader som uppkommit i samband med förfarandet vid överklagandenämnden vid EUIPO samt de rättegångskostnader som är hänförliga till förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 502, 13.12.2021.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Puma mot EUIPO – Vaillant (Puma)

(Mål T-623/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Puma – Äldre EU-figurmärket PUMA – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på varumärkets renommé – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/63)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Schunke och P. Trieb)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova och E. Markakis)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Vaillant GmbH (Remscheid, Tyskland) (ombud: advokaten S. Abrar)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelats av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 8 juli 2021 (ärende R 1875/2019-1).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Puma SE ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 471, 22.11.2021.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Mendes mot EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Mål T-678/21) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket VSL3TOTAL – Det äldre EU-ordmärket VSL#3 – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Känneteckenslikhet – Varuslagslikhet – Artikel 8.1 b och artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/64)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mendes SA (Lugano, Schweiz) (ombud: advokaten M. Cavattoni)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Actial Farmaceutica Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna M. Mostardini, F. Mellucci och F. Rombolà)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 17 augusti 2021 (ärende R 1568/2020-2).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mendes SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 502, 13.12.2021.

Tribunalens dom av den 23 november 2022 – Allessa mot EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)(Mål T-701/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket CASSELLAPARK – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Särskiljningsförmåga saknas – Varumärket är inte ägnat att vilseleda allmänheten – Artikel 7.1 b, c och g i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b, c och g i förordning (EU) 2017/1001) – Motiveringsskyldighet – Artikel 94 i förordning 2017/1001)

(2023/C 35/65)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Allessa GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Fröhlich, M. Hartmann och H. Lerchl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Nicolás Gómez och D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Carim Dumerth (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Wieland och C. Corbet)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 11 augusti 2021 (ärende R 1043/2020-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Allessa GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 2, 3.01.2022.)

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Bora Creations mot EUIPO (essence)(Mål T-738/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket essence – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001)

(2023/C 35/66)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bora Creations, SL (Andratx, Spanien) (ombud: advokaterna R. Lange och M. Ebner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och E. Markakis)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 21 september 2021 (ärende R 693/2021-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bora Creations, SL, ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37, 24.1.2022.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach mot EUIPO – Neng (Fohlenelf)

(Mål T-747/21) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-ordmärket Fohlenelf – Verkligt bruk av varumärket – Användning med innehavarens medgivande – Användning i den form för vilken varumärket registrerats – Artiklarna 58.1 a, 94.1 och 97.1 d i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/67)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Tyskland) (ombud: advokaten R. Kitzberger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och E. Nicolás Gómez)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: David Neng (Brüggen, Tyskland) (ombud: advokaten D. Breuer)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 28 september 2021 (ärende R 2126/2020-4).

Domslut

- 1) Det beslut som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 28 september 2021 (ärende R 2126/2020-4) ogiltigförklaras i den mån som ett verkligt bruk av EU-ordmärket Fohlenelf inte har kunnat visas vad gäller "tvålar", i klass 3, "självhäftande folie av plast eller papper" i klass 16, "varor av porslin eller lergods" i klass 21, samt vad gäller "termosvattenflaskor", eftersom de utgör en underkategori till behållare för hushålls- och köksändamål, också de i klass 21, "badlakan" i klass 24, och "spel och leksaker" i klass 28.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 37, 24.1.2022.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Lila Rossa Engros mot EUIPO (LiLAC)(Mål T-780/21) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket LiLAC – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)**

(2023/C 35/68)

Rättegångsspråk: rumänska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumänien) (ombud: advokaten O. Anghel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, i vilket klaganden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 10 september 2021 (ärende R 441/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Lila Rossa Engros SRL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 95, 28.2.2022.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Hasco TM mot EUIPO – Esi (NATURCAPS)(Mål T-12/22) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket NATURCAPS – Det äldre nationella ordmärket NATURKAPS – Verkligt bruk av det äldre varumärket föreligger inte – Artikel 64.2 i förordning (EU) 2017/1001 – Kvalificering av läkemedelsprodukter och kosttillskott)**

(2023/C 35/69)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Polen) (ombud: advokaten M. Krekora)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden: Esi Srl (Albisola Superiore, Italien)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 november 2021 (ärende R 300/2020-1).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Hasco TM sp. z o.o. sp.k. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 109, 7.3.2022.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Mål T-85/22) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-ordmärket STAYER – Verklig användning av varumärket – Artikel 15 och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 18 och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Klassificering av de varor för vilka det har visats att det föreligger en verklig användning)

(2023/C 35/70)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moscou, Ryssland) (ombud: advokaten N. Bürglen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien) (ombud: advokaterna P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa och M. Lazzarotto)

Saken

Sökanden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 december 2021 (ärende R 931/2021-1) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) ZAO Korporaciya "Masternet" ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 158, 11.4.2022.

Tribunalens dom av den 23 november 2022 – General Wire Spring mot EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Mål T-151/22) (¹)

(EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket GENERAL PIPE CLEANERS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/71)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pennsylvania, Förenta staterna) (ombud: advokaten E. Carrillo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Raponi)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, i vilket klaganden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 11 januari 2022 (ärende R 1452/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) General Wire Spring Co. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 198, 16.5.2022.

Tribunalens dom av den 30 november 2022 – Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Mål T-155/22) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket STAYER – Verklig användning av varumärket – Artikel 15 och artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 18 och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Klassificering av de varor för vilka det har visats att det föreligger en verklig användning)

(2023/C 35/72)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten N. Bürglen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien) (ombud: advokaterna P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa och M. Lazzarotto)

Saken

Sökanden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 december 2021 (ärende R 931/2021-1) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) ZAO Korporaciya "Masternet" ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 198, 16.5.2022.

Tribunalens dom av den 7 december 2022 – Sanetview mot EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)(Mål T-159/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av figurmärke Las Cebras som EU-varumärke – Äldre nationellt figurmärke LEZEBRA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 35/73)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sanetview, SLU (Andorra la Vella, Andorra) (ombud: advokaterna J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes och C. Marí Aguilar)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Crawcour Hage och J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden: 2boca2catering, SL (Sevilla, Spanien)

Saken

Genom överklagande med stöd av artikel 263 FEUF begär klaganden ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 4 januari 2022 (ärende R 1070/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sanetview, SLU ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 198, 16.5.2022.)

Tribunalens beslut av den 30 november 2022 – Basicmed Enterprises m.fl. mot rådet m.fl.(Mål T-379/16) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt ansvar – Ekonomisk och monetär politik – Stabilitetsstödprogram för Cypern – Beslut meddelat av ECB:s råd om tillhandahållande av akut likviditetsstöd efter begäran av Republiken Cyperns centralbank – Uttalanden från Eurogruppen den 25 mars, den 12 april, den 13 maj och den 13 september 2013 om Cypern – Beslut 2013/236/EU – Genomförandebeslut 2013/463/EU – Samförståndsavtal av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken mellan Cypern och den europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Upptagande till sakprövning – Formkrav – Uttömmande av inhemska rättsmedel – Tillräckligt allvarlig kränkning av en rättsnorm som ger enskilda rättigheter – Äganderätt – Berättigade förväntningar – Likabehandling – Talan som delvis väcks vid en domstol som uppenbart saknar behörighet att pröva målet, delvis uppenbart ska avvisas och delvis uppenbart är rättslig ogrundad)

(2023/C 35/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Basicmed Enterprises Ltd (Limassol, Cypern), och de 19 andra sökandena vars namn återfinns i bilagan till beslutet (ombud: advokaterna P. Tridimas, K. Kakoulli och P. Panayides)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Westerhof Löfflerová och I. Gurov), Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, J.-P. Keppenne och S. Delaude), Europeiska centralbanken (ombud: K. Laurinavičius, G. Várhelyi och K. Drēviņa, biträdda av advokaten H.-G. Kamann), Eurogruppen, företrädd av Europeiska unionens råd (ombud: A. Westerhof Löfflerová och I. Gurov), Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, J.-P. Keppenne och S. Delaude)

Saken

Genom sin talan enligt artikel 268 FEUF har sökandena yrkat ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit till följd av beslutet meddelat av Europeiska centralbankens (ECB) råd om tillhandahållande av akut likviditetsstöd efter begäran av Republiken Cyperns centralbank, Eurogruppens uttalanden av den 25 mars, 12 april, 13 maj och 13 september 2013 om Cypern, rådets beslut 2013/236/EU av den 25 april 2013 riktat till Cypern om särskilda åtgärder för att återställa finansiell stabilitet och hållbar tillväxt (EUT L 141, 2013, s. 32), rådets genomförandebeslut 2013/463/EU av den 13 september 2013 om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet för Cypern och om upphävande av beslut 2013/236 (EUT L 250, 2013, s. 40), samförståndsavtalet av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken mellan Republiken Cypern och Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), samt andra rättsakter och ageranden från Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd, ECB och Eurogruppen i samband med lämnandet av en finansiell stödfacilitet till Republiken Cypern.

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Basicmed Enterprises Ltd och de övriga sökande som anges i bilagan ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) har haft.

(¹) EUT C 383, 17.10.2016.)

Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Validity mot kommissionen

(Mål T-640/21) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en uppmaning till förslagsinlämning som medfinansieras av Eruf – Handlingar som härrör från en medlemsstat – Delvis nekad tillgång – Utlämnande efter det att talan väckts – Berättigat intresse av att få saken prövad föreligger inte längre – Anledning att döma i saken saknas delvis – Begäran om justering av talan – Delvis avvisning)

(2023/C 35/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapest, Ungern) (ombud: advokaterna B. Van Vooren och R. Oyarzabal Arigita)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann och A. Spina)

Saken

Sökanden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring dels av kommissionens beslut C(2020) 5540 final av den 6 augusti 2020, varigenom kommissionen har nekat sökanden tillgång till handlingar avseende en uppmaning från ungerska myndigheter till förslagsinlämning, delvis av kommissionens beslut C(2021) 2834 final av den 19 april 2021, varigenom kommissionen beviljade sökanden tillgång till dessa handlingar.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att pröva talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 5540 final av den 6 augusti 2020, varigenom kommissionen nekade Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre tillgång till handlingar avseende en uppmaning från ungerska myndigheter till förslagsinlämning.
- 2) Talan avvisas i övrigt.
- 3) Vardera part ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2021

Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Fieldpoint (Cyprus) mot EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)

(Mål T-800/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket HYPERLIGHTOPTICS – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Likabehandling – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2023/C 35/76)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cypern) (ombud: advokaterna P. Rath och S. Gebele)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Lapinskaite och T. Klee)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, i vilket klaganden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 oktober 2021 (ärende R 1166/2021-2).

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 73, 14.2.2022.

Tribunalens beslut av den 22 november 2022 – Fieldpoint (Cyprus) mot EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)

(Mål T-801/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Likabehandling – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2023/C 35/77)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cypern) (ombud: advokaterna P. Rath och S. Gebele)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Lapinskaite och T. Klee)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, i vilket klaganden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 oktober 2021 (ärende R 1165/2021-2).

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 73, 14.2.2022.

Talan väckt den 21 september 2022 – Ferreira de Macedo Silva mot Frontex

(Mål T-595/22)

(2023/C 35/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugal) (ombud: advokaten L. Cosme Nunes Rolo)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som den vice verkställande direktören för hantering och process av information vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), i egenskap av tillsättningsmyndighet, fattade den 29 augusti 2022 att före utgången av provanställningstiden säga upp honom som tillfälligt anställd stående styrka, kategori 1,
- förplikta Frontex att, för det fall det är omöjligt att i tid antas på nytt i avdelning 8, ersätta samtliga kostnader som avser fullgörandet av det femåriga kontraktet samt rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och likabehandlingsprincipen i fråga om anställning (hänvisning till rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000). (¹)
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter samt av rätten till god förvaltning och rätten att yttra sig.

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16).

**Överklagande ingett den 7 december 2022 – Athlet mot EUIPO – Heuver Bandengroothandel
(ATHLET)**

(Mål T-650/22)

(2023/C 35/79)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Athlet Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten S. Reinhard)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ATHLET – EU-varumärke nr 9 224 692

Förfarande vid EUIPO: Annulleringssförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 8 augusti 2022 i ärende R 2214/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av EUF-fördraget.
- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen.
- Åsidosättande av artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 november 2022 – FOF mot kommissionen

(Mål T-688/22)

(2023/C 35/80)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: FOF – Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder, vilka är identiska eller väsentligen likartade dem som åberopas i mål T-553/22, Thorn Investments/kommissionen.

Talan väckt den 12 november 2022 – Fontwell mot kommissionen**(Mål T-691/22)**

(2023/C 35/81)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Fontwell – Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder, vilka är identiska eller väsentligen likartade dem som åberopas i mål T-553/22, Thorn Investments/kommissionen.

Talan väckt den 12 november 2022 – Mission mot kommissionen**(Mål T-700/22)**

(2023/C 35/82)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Mission — Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-553/22, Thorn Investments/kommissionen.

Talan väckt den 13 november 2022 – Durie mot kommissionen**(Mål T-705/22)**

(2023/C 35/83)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III (delgivet med nr C(2020) 8550) (EUT L 217, 2022, s. 49) åberopar sökanden sex grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 14 november 2022 – Ostrava mot kommissionen**(Mål T-707/22)**

(2023/C 35/84)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-553/22, Thorn Investments/kommissionen.

Talan väckt den 14 november 2022 – White Pearl mot kommissionen**(Mål T-708/22)**

(2023/C 35/85)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna S. Gemas Donário och S. Soares)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 8550 final av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-553/22, Thorn Investments mot kommissionen.

Talan väckt den 13 november 2022 – Starboard mot kommissionen**(Mål T-710/22)**

(2023/C 35/86)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III (delgivet med nr C(2020) 8550) (EUT L 217, 2022, s. 49) åberopar sökanden fem grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 13 november 2022 – Caledonian mot kommissionen

(Mål T-711/22)

(2023/C 35/87)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III (delgivet med nr C(2020) 8550) (EUT L 217, 2022, s. 49), åberopar sökanden sex grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 13 november 2022 – Fuchinvest mot kommissionen

(Mål T-712/22)

(2023/C 35/88)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III (delgivet med nr C(2020) 8550) (EUT L 217, 2022, s. 49), åberopar sökanden fem grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 14 november 2022 – Administradora Fortaleza m.fl. mot kommissionen**(Mål T-716/22)**

(2023/C 35/89)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: Administradora Fortaleza Ltda (São Paulo, Brasilien) och nio andra sökande (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det överklagade beslutet, då dessa saknar rättslig grund, eller i den mån de tillämpas på holdingbolag eller som en följd av att de uppstår inkomster från en källa utanför det yttersta randområdet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III [delgivet med nr C(2020) 8550] (EUT L 217, 2022, s. 49) åberopar sökandena sex grunder, vilka är identiska eller väsentligen likartade dem som åberopas i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 14 november 2022 – Newco mot kommissionen**(Mål T-717/22)**

(2023/C 35/90)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter**

Sökande: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Ferreira Correia och R. da Palma Borges)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det överklagade beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III [delgivet med nr C(2020) 8550] (EUT L 217, 2022, s. 49) åberopar sökandena fyra grunder, vilka är identiska eller väsentligen likartade dem som åberopas i mål T-702/22, TA/kommissionen.

Talan väckt den 15 november 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping mot kommissionen

(Mål T-721/22)

(2023/C 35/91)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Bourbon Offshore Interoil Shipping – Navegação, Lda (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna S. Fernandes Martins och M. Mendonça Saraiva)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal har genomfört för Zona Franca da Madeira (ZFM) – Ordning III,
- under alla omständigheter, oberoende av föregående yrkande, ogiltigförklara artikel 4 i nämnda kommissionens beslut (EU) 2022/1414 av den 4 december 2020 om stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) och följaktligen kravet på att mottagarna ska återbetala stödet jämte ränta,
- ogiltigförklara den angripna rättsakten i enlighet med artikel 264 FEUF, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

Den första grunden avser att den metod som Europeiska kommissionen använde, som består i att definiera begreppet ”skapande av arbetstillfällen” i heltidsekvivalenter och i arbetskraftsenheter per år, vilka används i riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2007–2013 (EUT C 54, 2006, s. 13), inte är tillämplig.

Den andra grunden avser att kravet att mottagarna ska återbetala stödet jämte ränta är rättsstridigt.

Talan väckt den 18 november 2022 – LG m.fl. mot kommissionen

(Mål T-730/22)

(2023/C 35/92)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* LG och 7 andra sökande (ombud: advokaterna A. Sigal och M. Teder)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svaranden har åsidosatt artikel 9.4 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013,⁽¹⁾ i dess lydelse enligt förordning (EU, Euratom) 2020/2223,⁽²⁾ genom att inte till sökandena skicka en skälig detaljerad och klar redogörelse för de faktiska omständigheterna, som skulle kunna klargöra huruvida och hur sökandenas ageranden, enligt Olaf, har skadat Europeiska unionens intressen och genom att inte ge sökandena ytterligare möjlighet att yttra sig över en sådan redogörelse, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Olaf har underlåtit att vidta åtgärder genom att inte ge sökandena, vilka namngetts som berörda personer i samband med en utredning som genomförs av Olaf, en ändamålsenlig möjlighet att yttra sig över påståenden som rör dem, i enlighet med artikel 9.4 och artikel 9b.1 och 9b.2 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, i dess lydelse enligt förordning (EU, Euratom) 2020/2223.
2. Andra grunden: Olaf har underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med principen om god förvaltning, genom att inte tillsammans med den redogörelse för de faktiska omständigheterna som tillställdes sökandena ange det som preliminärt lades sökandena till last så att de kunde bedöma relevansen av de redogjorda omständigheterna och yttra sig över dem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (EUT L 437, 2020, s. 49).

Talan väckt den 25 november 2022 – Mazepin mot rådet

(Mål T-743/22)

(2023/C 35/93)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert och A. Bass)*Svarande:* Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/1530 av den 14 september 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende ⁽¹⁾,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/1529 av den 14 september 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende ⁽²⁾, och
- ogiltigförklara beslutet att låta sökanden kvarstå i förteckningen över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder med stöd av rådets beslut 2014/145/Gusp ⁽³⁾, i dess lydelse enligt rådets beslut (Gusp) 2022/1530, och enligt rådets förordning (EU) nr 269/2014, som genomförts genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 2022/1529 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende,

Ovanstående rättsakter, gemensamt betecknade "de angripna rättsakterna" ska ogiltigförklaras, såvitt som de upptar sökanden i förteckningen över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, av artikel 296 FEUF och av artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna, åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
2. Den andra grunden avser en felaktig skönsmässig bedömning.
3. Den tredje grunden avser en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning, underlåtenhet att uppfylla bevisbördan, åsidosättande av de kriterier för att tas upp i förteckningen som föreskrivs i artikel 1.1 e och 2.1 g i rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 och i artikel 3.1 g i rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014, som båda avser restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av sökandens grundläggande rättigheter, åsidosättande av sökandens grundläggande egendomsrätt och näringsfrihet, samt åsidosättande av artiklarna 16 och 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
5. Den femte grunden avser ett åsidosättande av den grundläggande principen om förbud mot diskriminering.
6. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av rätten till försvar och av rådets skyldighet att med vissa intervall ompröva sanktionerna.

⁽¹⁾ EUT L 239, 2022, s. 149.

⁽²⁾ EUT L 239, 2022, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 78, 2014 s. 16.

Talan väckt den 1 december 2022 – Mazzone mot parlamentet

(Mål T-751/22)

(2023/C 35/94)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Antonio Mazzone (Napoli, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet "Ändring av ålderspensionsrättigheterna för en före detta italiensk ledamot av Europaparlamentet", vilket meddelades genom en skrivelse av den 21 september 2022, mottagen den 5 oktober 2022, som översänts av Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi och som avser "Ny beräkning av pensionsrättigheter till följd av beslut nr 150 av den 3 mars 2022 av deputeradekammarens presidium" och alla andra tidigare och/eller senare rättsakter,
- fastställa att sökanden har rätt att bibehålla den pension som betalats ut av Europaparlamentet till den del den hade intjänats vid tidpunkten för den första utbetalningen,
- förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge alla belopp som felaktigt innehållits med tillägg av uppräkningsvärdet och lagstadgad ränta från och med den dag då återstoden hölls inne, och
- förplikta Europaparlamentet att verkställa den dom som ska meddelas och att omedelbart komplettera den ursprungliga pensionen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets presidiums befogenhet (artikel 25 i Europaparlamentets arbetsordning).
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt då det antogs av enhetschefen vid enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter i avsaknad av nödvändig medverkan av Europaparlamentets presidium, som har att fatta ekonomiska, organisatoriska och administrativa beslut som rör Europaparlamentets ledamöter i den mening som avses i artikel 25 i Europaparlamentets arbetsordning
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Otillräcklig motivering av den omtvistade rättsakten.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom den inte är tillräckligt motiverad, i strid med artikel 296.2 FEUF och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet antogs utan giltig rättslig grund. Felaktig tillämpning av bilaga III till bestämmelserna ⁽²⁾ om kostnadsersättning och andra ersättningar till ledamöterna och artiklarna 74–75 i beslut om tillämpningsföreskrifter för ledamotsstadgan ⁽³⁾ (tillämpningsföreskrifterna).
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt i den mån den antogs utan giltig rättslig grund, eftersom artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning upphävdes till följd av att ledamotsstadgan trädde i kraft (artiklarna 74–75 i tillämpningsföreskrifterna).
4. Fjärde grunden: Felaktig tolkning av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och bilagorna I, II och III till bestämmelserna för kostnadsersättning. Åsidosättande av artikel 28 i ledamotsstadgan och av sökandens rätt till pension.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom Europaparlamentet har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning. Sökanden anser att dessa bestämmelser ska tolkas så, att hänvisningen till bilagorna I, II och III till bestämmelserna om kostnadsersättning i artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna, särskilt artikel 2.1 i bilaga III, med nödvändighet ska förstås så, att den avser den ersättning som var tillämplig medan bilaga III var i kraft. Tvärtom gör parlamentets tolkning och tillämpning av dessa bestämmelser det möjligt att ändra sökandens pension ett obegränsat antal gånger, vilket uppenbart strider mot artikel 28 i ledamotsstadgan, principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

- Även om Europaparlamentets tolkning, enligt vilken institutionen enligt artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning är skyldig att anpassa den europeiska pensionen till det belopp som fastställts för ledamöterna i det nationella parlamentets lägre kammare, är denna anpassning underkastad begränsningar i unionsrätten och kan under alla omständigheter endast avse pensionsbeloppet och sättet för utbetalning av pensionen, vilket innebär att det inte är möjligt att automatiskt införliva åtgärder som påverkar rätten till pension. I förevarande fall har den rättsakt som var tillämplig på sökanden till följd av Europaparlamentets automatiska införlivande av beslut 150/2022, inte bara ändrat sökandens rätt till pension, vilket påverkade hans grundläggande villkor till följd av en retroaktiv omräkning som omvandlat denna pension, utan den är även oförenlig med unionsrätten.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, skyddet för förvärvade rättigheter och likhetsprincipen.
- Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom Europaparlamentet, genom att föreskriva ett automatiskt införlivande av beslut 150/2022 och en efterföljande omräkning av sökandens pension genom en ny, retroaktiv metod som direkt och varaktigt påverkar rätten till pension, har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, enligt vilken det inte är möjligt att åsidosätta förvärvade rättigheter i enlighet med andemeningen och syftet med artikel 28 i ledamotsstadgan och artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna samt principen om skydd för berättigade förväntningar, som inte gör det möjligt att urholka och/eller omvandla pensioner. Genom att endast påverka före detta italienska parlamentsledamöter, som är de enda mottagarna av en åtgärd som retroaktivt gör en ny beräkning av avgiftsfinansierade pensionsutbetalningar som intjänats när avgiftsmetoden ännu inte hade införts i Italien, strider denna omräkning uppenbart mot principen om likabehandling, vilket skapar olaglig diskriminering jämfört med före detta ledamöter från andra medlemsstater, liksom ledamöter som valts efter 2009 och alla andra medborgare i allmänhet, som inte utsätts för någon sådan behandling.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 17 i stadgan. Överträdelse av artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen. De uppoffringar som gjorts är inte proportionerliga.
- Sökanden anser att det angripna beslutet, genom att minska det pensionsbelopp som han ursprungligen hade rätt till i egenskap av ledamot av Europaparlamentet, direkt påverkar hans rätt till egendom. Han anser även att detta ingrepp gjordes i avsaknad av en konkret motivering och att det ledde till en oproportionerlig och orimlig uppoffring.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 21 och 25 i stadgan, artikel 10 FEUF och artikel 15 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
- Sökanden anser att Europaparlamentet, genom det angripna beslutet, har åsidosatt artiklarna 21 och 25 i stadgan, artikel 10 FEUF och artikel 15 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter genom att införliva en ny pensionsberäkningsåtgärd som, på grund av det sätt på vilket den konstruerats huvudsakligen påverkar äldre.

⁽¹⁾ EUT C 202, 2026, s. 389.

⁽²⁾ Det utvidgade presidiets beslut av den 4 november 1981, Presidiets beslut av den 24 och 25 maj 1982, ändrat den 13 september 1995 och den 6 juni 2005.

⁽³⁾ Beslut av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och den 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga (EUT C 159, 2009, s. 1).

Talan väckt den 1 december 2022 – Ceravolo mot parlamentet

(Mål T-752/22)

(2023/C 35/95)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europeiska parlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet "Ändring av ålderspensionsrättigheterna för en före detta italiensk ledamot av Europaparlamentet", vilket meddelades genom en skrivelse av den 21 september 2022, mottagen den 5 oktober 2022, som översänts av Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi och som avser "Ny beräkning av pensionsrättigheter till följd av beslut nr 150 av den 3 mars 2022 av deputeradekammarens presidium" och alla andra tidigare och/eller senare rättsakter,
- fastställa att sökanden har rätt att bibehålla den pension som betalats ut av Europaparlamentet till den del den hade intjänats vid tidpunkten för den första utbetalningen,
- förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge alla belopp som felaktigt innehållits med tillägg av uppräkningsvärdet och lagstadgad ränta från och med den dag då återstoden hölls inne, och
- förplikta Europaparlamentet att verkställa den dom som ska meddelas och att omedelbart komplettera den ursprungliga pensionen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets presidiums befogenhet (artikel 25 i Europaparlamentets arbetsordning).
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt då det antogs av enhetschefen vid enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter i avsaknad av nödvändig medverkan av Europaparlamentets presidium, som har att fatta ekonomiska, organisatoriska och administrativa beslut som rör Europaparlamentets ledamöter i den mening som avses i artikel 25 i Europaparlamentets arbetsordning
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾. Otillräcklig motivering av den omtvistade rättsakten.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom den inte är tillräckligt motiverad, i strid med artikel 296.2 FEUF och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna .
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet antogs utan giltig rättslig grund. Felaktig tillämpning av bilaga III till bestämmelserna ⁽²⁾ om kostnadsersättning och andra ersättningar till ledamöterna och artiklarna 74–75 i beslut om tillämpningsföreskrifter för ledamotsstadgan ⁽³⁾ (tillämpningsföreskrifterna).
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt i den mån den antogs utan giltig rättslig grund, eftersom artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning upphävdes till följd av att ledamotsstadgan trädde i kraft (artiklarna 74–75 i tillämpningsföreskrifterna).
4. Fjärde grunden: Felaktig tolkning av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och bilagorna I, II och III till bestämmelserna för kostnadsersättning. Åsidosättande av artikel 28 i ledamotsstadgan och av sökandens rätt till pension.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom Europaparlamentet har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna och artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning. Sökanden anser att dessa bestämmelser ska tolkas så, att hänvisningen till bilagorna I, II och III till bestämmelserna om kostnadsersättning i artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna, särskilt artikel 2.1 i bilaga III, med nödvändighet ska förstås så, att den avser den ersättning som var tillämplig medan bilaga III var i kraft. Tvärtom gör parlamentets tolkning och tillämpning av dessa bestämmelser det möjligt att ändra sökandens pension ett obegränsat antal gånger, vilket uppenbart strider mot artikel 28 i ledamotsstadgan, principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

- Även om Europaparlamentets tolkning, enligt vilken institutionen enligt artikel 2.1 i bilaga 3 till bestämmelserna om kostnadsersättning är skyldig att anpassa den europeiska pensionen till det belopp som fastställts för ledamöterna i det nationella parlamentets lägre kammare, är denna anpassning underkastad begränsningar i unionsrätten och kan under alla omständigheter endast avse pensionsbeloppet och sättet för utbetalning av pensionen, vilket innebär att det inte är möjligt att automatiskt införliva åtgärder som påverkar rätten till pension. I förevarande fall har den rättsakt som var tillämplig på sökanden till följd av Europaparlamentets automatiska införlivande av beslut 150/2022, inte bara ändrat sökandens rätt till pension, vilket påverkade hans grundläggande villkor till följd av en retroaktiv omräkning som omvandlat denna pension, utan den är även oförenlig med unionsrätten.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, skyddet för förvärvade rättigheter och likhetsprincipen.
- Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom Europaparlamentet, genom att föreskriva ett automatiskt införlivande av beslut 150/2022 och en efterföljande omräkning av sökandens pension genom en ny, retroaktiv metod som direkt och varaktigt påverkar rätten till pension, har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, enligt vilken det inte är möjligt att åsidosätta förvärvade rättigheter i enlighet med andemeningen och syftet med artikel 28 i ledamotsstadgan och artikel 75 i tillämpningsföreskrifterna samt principen om skydd för berättigade förväntningar, som inte gör det möjligt att urholka och/eller omvandla pensioner. Genom att endast påverka före detta italienska parlamentsledamöter, som är de enda mottagarna av en åtgärd som retroaktivt gör en ny beräkning av avgiftsfinansierade pensionsutbetalningar som intjänats när avgiftsmetoden ännu inte hade införts i Italien, strider denna omräkning uppenbart mot principen om likabehandling, vilket skapar olaglig diskriminering jämfört med före detta ledamöter från andra medlemsstater, liksom ledamöter som valts efter 2009 och alla andra medborgare i allmänhet, som inte utsätts för någon sådan behandling.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 17 i stadgan. Överträdelse av artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen. De uppoffringar som gjorts är inte proportionerliga.
- Sökanden anser att det angripna beslutet, genom att minska det pensionsbelopp som han ursprungligen hade rätt till i egenskap av ledamot av Europaparlamentet, direkt påverkar hans rätt till egendom. Han anser även att detta ingrepp gjordes i avsikt av en konkret motivering och att det ledde till en oproportionerlig och orimlig uppoffring.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 21 och 25 i stadgan, artikel 10 FEUF och artikel 15 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
- Sökanden anser att Europaparlamentet, genom det angripna beslutet, har åsidosatt artiklarna 21 och 25 i stadgan, artikel 10 FEUF och artikel 15 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter genom att införliva en ny pensionsberäkningsåtgärd som, på grund av det sätt på vilket den konstruerats huvudsakligen påverkar äldre.

⁽¹⁾ EUT C 202, 2026, s. 389.

⁽²⁾ Det utvidgade presidiets beslut av den 4 november 1981, Presidiets beslut av den 24 och 25 maj 1982, ändrat den 13 september 1995 och den 6 juni 2005.

⁽³⁾ Beslut av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och den 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga (EUT C 159, 2009, s. 1).

Överklagande ingett den 5 december 2022 – Puma mot EUIPO – Road Star Group (Fotbeklädnad)

(Mål T-757/22)

(2023/C 35/96)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: juristerna M. Schunke och P. Trieb)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Road Star Group (Nupaky, Republiken Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 4 160 273-0015

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 21 september 2022 i ärende R 1900/2021-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6.1 a i rådets förordning (EG) nr 6/2002.

Överklagande ingett den 5 december 2022 – Puma mot EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Skor)

(Mål T-758/22)

(2023/C 35/97)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: juristerna M. Schunke och P. Trieb)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, China)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 8 367 742-0013

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 21 september 2022 i ärende R 1876/2021-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6.1 a i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
-

Talan väckt den 7 december 2022 – Kesaev mot rådet**(Mål T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Rättegångsspråk: *nederländska***Parter***Sökande:* Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Ryssland) (ombud: advokaterna R. Moeyersons och A. De Jonge)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/1530 ⁽¹⁾ av den 14 september 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, som genomförs genom rådets genomförandeförordning (EU) 2022/1529 ⁽²⁾ av den 14 september 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i de delar beslutet avser sökanden, upphäva de individuella sanktionerna mot sökanden och stryka sökanden ur förteckningen i bilaga I till förordning nr 269/2014 ⁽³⁾, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Upptagandet av sökanden i sanktionsförteckningen vilar på ett underlag som är felaktigt och/eller irrelevant.
 - Första delen: Sökanden är inte specifikt aktiv inom de sektorer som utgör en väsentlig inkomstkälla för Ryska federationens regering.
 - Andra delen: Sökanden varken stödjer eller genomför åtgärder som underminerar eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende eller stabiliteten eller säkerheten i Ukraina. Sökanden är inte aktieägare i JSC Detyarev Plant.
 - Tredje delen: Sökanden lämnar inget materiellt eller ekonomiskt stöd till Ryska federationens regering. Monopolit Fund är en politiskt neutral välgörenhetsorganisation och de medaljer och priser som mottagits utgör inte bevis för materiellt eller ekonomiskt stöd till nämnda regering.
 - Fjärde delen: Sökanden gynnas inte av Ryska federationens regering. Varken genom Monopolit Fund eller på annat sätt gynnas sökanden ekonomiskt eller på annat sätt av nämnda regering.
 - Femte delen: De faktiska omständigheter som anförts är alltför gamla och irrelevanta för att vidta (och förlänga) sanktioner mot sökanden.
 - Sjätte delen: Rådet har inte uppfyllt sin bevisbörda. Rådets stödjer sig under alla omständigheter endast på tendensiösa, felaktiga och icke verifierbara upplysningar. Det saknas objektiva och verifierbara bevis för rådets påståenden.
2. Andra grunden: Sökanden har aldrig blivit hörd eller korrekt informerad – åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång.

3. Tredje grunden: Sökandens upptagande i sanktionsförteckningen strider mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – åsidosättande av artiklarna 6, 8, 16 och 17 i stadgan, jämförda med artikel 52 i samma stadga.
4. Fjärde grunden: Terminologin, som används i beslut (Gusp) 2022/329 ⁽¹⁾, är så vag att genomförandet av beslutet blir godtyckligt – åsidosättande av rättsäkerhetsprincipen.
5. Femte grunden: Påförandet av sanktioner är diskriminerande. Andra personer som befinner sig i jämförbara situationer bliver inte föremål för sanktioner och sökanden har endast påförts sanktioner eftersom han är en 1) rik, 2) politiskt neutral och 3) rysk affärsman.
6. Sjätte grunden: Rådet ska under alla omständigheter förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, eftersom sökanden var nödsaknad att väcka förevarande talan, då rådet inte reagerade på hans begäran om omprövning.

⁽¹⁾ EUT L 239, 2022, s. 149.

⁽²⁾ EUT L 239, 2022, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/329 av den 25 februari 2022 om ändring beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 50, 2022, s. 1).

Överklagande ingett den 8 december 2022 – bet365 Group mot EUIPO (bet365)

(Mål T-764/22)

(2023/C 35/99)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Förenade Kungariket) (ombud: advokaterna J. van Manen och E. van Gelderen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet ”bet365” – Registreringsansökan nr 18 479 799

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 19 september 2022 i ärende R 622/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 9 december 2022 – Hoffmann mot EUIPO – Moldex/Metric (Holex)**(Mål T-767/22)**

(2023/C 35/100)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (München, Tyskland) (ombud: advokat D. von Schultz)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Holex – Registreringsansökan nr 18 222 083*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 30 september 2022 i ärende R 1248/2022-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, såvitt registreringsansökan nr 18 222 083 avslogs för varorna *andningsmasker, förutom för konstgjord andning i klass 9 och hörselskyddshållare; hörselskydd; hörselskydd, särskilt öronproppar, hörselskyddslameller, kapselhörselskydd (hörselskydd i hörlurar);*
- avslå invändningen i dess helhet;
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 13 december 2022 – Cogebi och Cogebi mot rådet**(Mål T-782/22)**

(2023/C 35/101)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Cogebi (Bryssel, Belgien) och Cogebi, a.s. (Tábor, Republiken Tjeckien) (ombud: H. over de Linden, lawyer)*Svarande:* Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 3i i rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) 2022/1904 av den 6 oktober 2022 om ändring av förordning (EU) nr 833/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina⁽²⁾, vad gäller införande i förteckningen över varor och teknik som avses i artikel 3i i rådets förordning (EU) 2022/1904 (Bilaga XXI) av KN-nummer 6814, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av ett väsentligt formkrav – motiveringsskyldigheten.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till näringsfrihet enligt artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan.

⁽¹⁾ EUT L 229, 2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 259 I, 2022, s. 3.

Tribunalens beslut av den 30 november 2022 – Timberland Europe mot kommissionen

(Mål T-782/16)⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.01.2017.

Tribunalens beslut av den 1 december 2022 – Foz mot rådet

(Mål T-481/21)⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 412, 11.10.2021.

Tribunalens beslut av den 28 november 2022 – Lilly Drogerie mot EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)

(Mål T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/C 35/104)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 198, 16.05.2022.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV